

နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရှိရန်
အလှူဒါနကို ပြုလုပ်ရမည်။

အလှူဒါနကို ပြုလုပ်ရမည်။

အလှူဒါနကို ပြုလုပ်ရမည်။

စေတီတော်

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

ပြုစုသူ

အသျှင်မဏ္ဍလ

စီသာကျောင်း၊ ခင်မကန်တိုက်

အနောက်ပြင်၊ မန္တလေး။

၂၂၇

၂၉၁-၄၅

မ၃လ

၁၁၀၅၀

ထုတ်ဝေသူ - အသျှင်မဏ္ဍလ

စီသာကျောင်း၊ ခင်မကန်တိုက်

အနောက်ပြင်၊ မန္တလေး။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေနှင့်ပြုချက် အမှတ် (၃၀၃၆)

ကင်းလွတ်နှင့် အမှတ် (၁၁၂၉)

ပုံနှိပ်သူ .... ဦးဒွေး၊

တက်နေလင်း-ပုံနှိပ်တိုက်

၂၆-အာဇာနည်လမ်း၊ ပဲကုန်း-မန္တလေး။

(မြ-၀၁၂၂၀) ဖုံး-၇၁၇

“ နိဒါန်း ”

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဓမိဿရာ၊ ဓမ္မသာမိ၊ မုနိထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်၏ မေ့ရှင်
ခါတ်တော် သရီတော်မြတ်၊ ကိန်းပပ်တင့်တယ် စမ္မယ်ရှင်ပြုံး
သီတင်းသုံးသည့်၊ ကတုံးမည်ခေါ်၊ ငွေတောင်ပေါ်၌၊ စေတီ
တော်မြတ်၊ တည်လတ်ပြီးခါ၊ ဝေနေယျာတို့၊ ဝဇ္ဇာပူဇ၊
သက္ကာရနှင့်၊ ဒါနသီလ၊ ဓမ္မကြောင်း၊ ခပင်းဥသံ့ အလုံးစုံကို၊
မုန်းတု ပီတိသဒ္ဓါအိ၍၊ မြတ်နိုးဘုံကြောင့်၊ ကဝိအမုန့်၊ သီလဝဇ္ဇ
သမ္မနဂုံဏ်၊ မပြတ်လှုံသည့်၊ ရှေ့ဘုံရည်ရော်၊ သံဃာတော်များ
အမှူးထား၍၊ နောက်ပါးမကွာ၊ အရိပ်ပါသို့၊ များစွာ
ထောင်သောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ နှစ်ထောင်းရှင်ပြု၊ ပဲ့ရ

၂

နိဒါန်း

ချိမ့်ချိမ့်၊ ဆောင်ပဲ့ညိမ့်ကျော်၊ နှစ်စဉ်ပျော်ကြ၊ ထိုကာလ၌၊
 ဗုဒ္ဓတုန်းပေါ်၊ စေတီတော်၏၊ ရှေးသော်ကာလ၊ သမယဝယ်၊
 စ-လယ် မူလ၊ တည်ပြီးမှလျှင်၊ ဖြစ်လှစဉ်ကို၊ သိခြင်ဇောချမ်း၊
 အမေးရပ်ကြောင့်၊ ဖြေလတ်စိမ့်ငှါ၊ သခိုင်းစာကို၊ ဖေ့ရှာသိနှုံး၊
 စီမုင်ကုံး၍၊ ဗုဒ္ဓဝေယျာ၊ ဝေါပကာဟု၊ ခေါ်တွင်ပြုသည်၊
 ဦးတင်၊ ဦးပေါ၊ ဦးမြ စသော ဒါယကာ အများတို့က၊
 နာယက ဆရာတော် ဘုရားများထံ၊ လျှောက်ထား တောင်းပန်
 ကြသဖြင့်၊ ပထမ နာယကဖြစ်တော်မူသော၊ ပန်တင်ကျောင်း
 (အရှင်နန္ဒိယ) ဆရာတော်ဘုရား၏ ခွင့်ပြုချက်အရ၊ မံနားကျောင်း
 ပဉ္စမမြောက်၊ အရှင်ကောဝိဒ ဆရာတော်ဘုရားက၊ နတ်လမ်းညွှန်
 စာတန်းနှင့် တောင်ကတုံးဘုရား ကည်ထားကိုးကွယ် စ-လည်
 အဆုံး၊ ဆည်းကပ်ပူဇော်ပုံအသွယ်သွယ်၊ အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံ၍
 ပြုပြင်တည်တော်မူခဲ့သည့် အကြောင်းစုံတို့ကို မှီလိုက်ကြသော
 မံနားရွာနေ ဆရာကြီး ဦးသိုက်နှင့်၊ ဆရာကြီး ဦးပြန်တို့အား
 မေးမြန်းစုံစမ်း၍ ၎င်း၊ မိမိမှတ်မိသမျှ မှတ်စုမှတ်ရာ အဖြာဖြာ
 တို့ကို ရေးသားစီရင်ပြီး ပေးတော်မူသောစာမူနှင့်တကွ၊

မံနားကျောင်း၊ သိမ်ကျောက်စာ၊ ခေါင်းလောင်းကမ္မည်း၊
 တောင်ကတုံး သိမ်ကျောက်စာ ခေါင်းလောင်းကမ္မည်း တို့ကို
 အမှီပြု၍၊ ဤတောင်ကတုံး သမိုင်း စာအုပ်ကို ပြုစုစီရင်
 တည်ထွင်ရေးသားရပါတော့သတည်း။

ဤစာရွှေ၊ ရှင်လူရဟန်း ပြည်သူဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ
 အပေါင်းတို့သည် အများပြင်ဆင်၍ အမှန်မြင်အောင် ရှုကြည့်

နိဒါန်း

ပြီးလျှင် သဒ္ဓါတရား တိုးပွားနေစဉ် ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်
 ကင်းပျောက်ဘယာ၊ ကိုယ်မှာမရှိ၊ ကင်းစင်ဘိ၍ သတိတရား
 လက်ကိုင်ထားပြီး၊ နည်းများမဟုတ် ဝေးလှူဒါန၊ စွန့်ကြဲချေ၍၊
 လူနတ်နိဗ္ဗာန် ခံစားစံသည် ကေန်ပုချ် နိဗ္ဗာန်ခရီး ဆောက်စေ
 သောဝ်။

ရွှေကျမို့ ပန်တင်ကျောင်း ဆရာတော် ဝါဆိုကျောင်း
 ဆရာတော်၊ မိနားကျောင်းဆရာတော်တို့၏ အဇ္ဈိဝါသိ။။

(အရှင်မဏ္ဍလ)

မန္တလေးမြို့

တောင်ကတုံးဘုရားသို့ နတ်လမ်းညွှန်

အဟန်း—အဟန်း.... လေပြေက ဖြန်းပြန်တော့ ချမ်းလို့က်
ပီတိတော့ကရို....။ မချမ်းဘဲ ရှိပါ့မလား၊ နေ့ပလို့ညချမ်း
တပေါင်းလသရမ်း (လဆန်း) ဆိုတဲ့ အတိုင်း ရာသီအားဖြင့်
မိန်ရာသီ၊ ဥတုအားဖြင့် ဟေမန္တဥတုနှင့် ဂိမ္မန္တဥတုတို့၏ အဆုံး
ကာလ ဖြစ်ခဲ့ရကား၊ ရာသီအလိုက် နှစ်ချိုက်စရာ ပွင့်ရှာကြ
အလှကြက်သရေ တက်ဖိုးဝေသည့် လှမိုးစေ့ ပန်းပိတောက်
သရဖီတို့ကလဲ၊ အညီအစုံ ရဂုံအတွင်း တသင်းသင်းလှိုင်
အပွင့်ချင်းဖြိုင်ကြသတတ်။

ခါတ်ကတော့ အာပေါခါတ်၊ နက္ခတ်က ဥတ္တရာဘရဂုဏီ၊
စန္ဒာခေါ် လမင်းနှင့် အရောင်ခြင်းယှဉ်မိ၍ တူစုံညီပြိုင်နှဲ့၊
လောကသဘာဝ အရာဌာနအားဖြင့်လဲ ဗုဒ္ဓပုဇော်ပွဲ အရပ်ရပ်
အနယ်နယ် နှံ့ကြပေသစေပါ့....။

ဒါကြောင့် ပိုစောက်သရဖို၊ မိန့်ရာသီ၊ စေတီပွဲတော်ရ၊
 အာပေါဓါတ်ပြောင်း၊ ရွက်သစ်လောင်း၊ တပေါင်းဆိုသည့်လ။
 သည်ရာသီ သည်လ သည်ချိန်ကြပြီဆိုမှဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
 အပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ဂါရဝနှင့်
 ပဏာမပူဇော်ပွဲ၊ တူပျော်နဲ့ ပြုလုပ်ကျင်းပမြဲဓမ္မတာမို့။ ဘာသာ
 အာဝ ဥဩညိုသကုဏတို့ကလဲ စွန့်ကြူးကာပျော်ရွှင်ကြလျက်
 ရွက်ဟောင်းကြေလှစ် ရွက်သစ်တွေလောင်း ဆောင်းနှောင်း
 နွေဦးမှာ လေရှူးနှင့် လေညှင်း ငွေနှင်းနှင့် ရောပြန်းစေဘဲ
 ဘယ်ကမချမ်းဘဲ ရှိပါ့မလဲ....။

ဩ...တယောက်ထဲ ပျင်းပျင်းရှိတာနှင့် အညောင်းပြေ
 လာလိုက်တာ၊ ငါ့ကိုဘာလဲလို့ ဘယ်သူမှ သိကြမှာမဟုတ်ဘူး...။
 အဲဒါကြောင့် ပြောပြရပါဦးမယ်...

ရွှေကုမ္ပဏီအပိုင် ကျေးတောကြီးနှင့် ချောင်းခရိုင်၊
 အကြောင်းဆိုသည့် နောင်မမှန်းပါတဲ့ အဲ...အဲ တောင်ကဟု မှာ
 နေတဲ့ နုငယ်ရေးတသတ် နတ်၊ ဘေထီး...ဂျမီထီး။

နတ်ဆိုပေမယ့်လို့ တောင်ကတုးကို စောင့်ရွှောက်၍ အမြဲ
 နေသော နတ်မဟုတ်ပါဘူး...။ ၎င်း နတ်မင်းကြီးများ၏
 လက်အောက်ငယ်သား နတ်ကလေးပါ။ နတ်ထို၏ ကိုယ်ရောင်
 ကိုယ်ဝါက တပိဿာအစိတ်၊ ကမ္မဇိဒ္ဓိ ရှစ်ဆယ်ကျော်နှင့်
 ပျော်ပျော်ပါးပါး ကားခပေးစရာမရှိလို့ မြေပြင်ကို ခြေလျှင်
 လျှောက်လာလိုက်တာ....

အသရေတလူကြီး ပါတဲ ရွှေကုမ္ပဏီမြစ်ကမ်းပါး၊ အဆင်း
အဘက် မြင့်မောက်တဲ့ သင်္ဘောဆိပ်ကြီးသို့ ရောက်ခဲ့
ပါပေါ့ကလား....။

နတ်ကလေး အတော်မောသွားပြီ ဒီအနား ရောင်းဘို့ရန်
ချွတ်ထားတဲ့ အိုးပုံမှာ အပေါ်ကပုဆိုးခြုံ၍ အပန်းဖြေ နားလေ
ဦးမှတ်လေ။

လောကီဘုံသား	အများသူငါ
ချစ်သူအရေး	ပူဆွေးရရှာ
မျက်ရည်ယိုစီး	ငိုငြိုးခါခါ
ပေါ်လာနိုး	မျှော်ကိုးနေရတာ။

အချိန်မှာကား-

တပေါင်းလဆန်း(၁)ရက်နေ့ကစ၍လပြည့်ကျော် (၁ ရက်
နေ့အထိ ကျွန်ုပ်တို့ရွှေကုမ္ပဏီတွင်လည်း ရွှေပေါ်ကျန်း ဘုရား
ပွဲတော်ကြီးကို အလွန်သိုက်မြိုက်စိကားစွာ ပြုလုပ်ကျင်းပ၍၊
ပူဇော်ကြသည့်မှာ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းဖြစ်လေသည်။ ၎င်း လပြည့်
ကျော် (၅)ရက်နေ့တွင်လည်း တောင်ကတုန်း ဘုရားပွဲတော်
အစပြု၍ ကျင်းပဆဲအချိန်ဖြစ်လေ၏။

ခင်ဥမ္မာ။ မပေါ်လာ မျှော်ကာပမေလွမ်း၊ စိန်မျက်ရည်
စေ့ယိုခိုင်က နှစ်သွယ်ပြိုင် ယိုလို့ သမ်းတယ်
အမယ်မင်း မော၍ခွေနှမ်း....။

နတ်။

အလို....ဘုရား....ဘုရား.... မောတာနှင့် အိုးပုံ
နားမှာ ဧဝတ္ထအပန်းဖြေရင်း လူတွေ သွားကြ
လာ ကြ သည် ကို ကြည့်ရလို့ နေလိုက်တာ
လမ်းဘေးက လဖက်ရည်ဆိုင်အနားမှာ သနား
စရာ ကလေးပါလား....။ အသားကလေးက
ဝါဝါထိန် ရကနာ စိန် ရှေ့ နားကပ်နှင့်
ကေဆံပတ်က ပိတူးထောင်ပမာ၊ အဲ....အဲ....
မဟုတ်သေးပါဘူးလေ။ အ သား ကလေးက
ဝင်းဝင်းဝါ၊ ယမင်းကညာ ဒေါက်ဘိနပ်နှင့်
အမောက်တတ်တဲ့ ခိုင်လွန်မယ်မှာ တဖြင့်ဖြင့်
မျက်ရေ ကျတာကြောင့် အလှပြင်ထားတဲ့
နှုပ်ခမ်းနီ ပါးနီတွေ ပျက်ကုန်ပါပေါ့ဗား။
ဘာကြောင့်များ ဖြစ်ပါလိမ့်၊ ငါ့သွား၍
မေးဦးမယ်၊ ငါ့ကိုယ်ရောင် တခေါက်ဖြာလိုက်
မယ်၊ အမောက်ကညာမြင်စေ။

ဥမ္မာ။

ဟင်.... မိုးအုံ့လာပါပေါ့ဗား....။

နတ်။

အဲ....ဟုတ်လိုက်လေ.... နတ်ကိုယ်ရောင်ပါဆိုမှ
မိုးအုံ့ ရမယ်လို့၊ မဖြစ်ဘူးမဖြစ်ဘူး ကိုယ်ရောင်
ကိုယ်ဝါတွေ ပြန်သိမ်းဦးမှတ်လေ....။

အရောင်အဝါလင်းရာမှ အမှောင်တခါ ကျင်း
လိုက်မယ်။ အမှောင်ချင်းချင်းဖြစ်ရာလဟယ်....

ခုမှတဲ လင်းလာတယ်.... အလို... အရောင်အဝါ
တွေနှင့် ဘယ်သူများပါလိမ့်ရှင်....။

ဟဲ့.... သူငယ်မ ငါနတ်ကဲ့ ....။

ဝမ်းသာလိုက်တာမောင်ကြီးနတ်ရယ်.... ကျမရဲ့
အပူကို ကူညီတတ်မူပါအုံး....၊ မောင်ကြီး
နတ်ရဲ့ ....။

ပူရင်လဲ ရေဆင်းချိုးလိုက်ပါလား.... အဲလေ....
အဆင်းကလှသနှင့် ယမင်းနုမ အခက်ကြုံ၊
ပူပူထူပန်း မရှင်လန်းရသည့်မှာ ဘယ်အရာ
ဘယ်ကိစ္စကြောင့် စိုးနှောင်ပူဆူး ငိုကြွေးလို့
နေရပါသလဲ.... မောင်ကြီးနတ်ကို ပြောပြစမ်းပါ
နမရယ်....။

မောလှစွာ ပြောရမှာ တကယ်ခက်ပါတီ၊
ရှက်လို့လဲလေးနဲ့၊ ဗင်နက်ငို ဖြေတံဖြတ် ဘဝင်
တုလှပေါ့ ရင်အုံကို လင်ငိုထုလိုက်မယ်
အမယ်မင်း.... တယောက်ကြင်သူနှင့် ကွဲရတာ
ကြောင့် မောင်ကြီးနတ်ရယ်....။

ဘဲ... ဘဲ... ဘဲ... ကြောင့် ငိုပြန်တာလဲ...
ပါးကဆေးနီတွေပျက်ကုန်တော့မယ်၊ ပြောသာ
ပြောပါ မရှက်ပါနှင့်။

ဥမ္မာ

မောင်ကြီးနတ်သိချင်လို့ ရှိလျှင်လဲ ရှေ့မျက်နှာ
 နောက်ထားပြီး ရှက်အားနှင့် ပြောရတော့
 မှာပေါ့။ နားနှင့်မနာ တဝါးနှင့်နာဆိုတာလိုဘဲ
 အပြစ်ရှိလဲခွင့်ပြုပါရှင်။ ကျမတို့ဒေသမှာ တရပ်ထဲ
 အတူနေကြတဲ့ ချစ်ရည်းစားဟာ သူရဲ့ မိဘ
 များက သဘောမတူကြတာနှင့် စိတ်ပျက်ပြီး
 ခရီးထွက်သွားတာ တော်တော်ဘဲ ကြာခဲ့ပြီ။
 ကျမလဲ ငယ်ကအချစ် အနှစ်တရာ မမေ့သာ
 ဆိုသလိုဘဲ။ ပျောက်လတ်တဲ့ ချစ်သူကို မတွေ့
 တွေ့အောင် ရှာမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဇွဲနှင့် အားခဲပြီး၊
 မိဘများမသိအောင် တိတ်တဆိတ်ထွက်လာပြီး
 သင်္ဘောကြီး အစုံအဆန်စီးလို့ ရှေ့ပေါ်ကျန်း
 မြတ်ဘုရားပဲ့တော်ကြီးမှာ လှူတွေ့က စုံတာနှင့်
 တွေ့ရလိမ့်မယ် ထင်နိုးနှင့် ကြိုးစား၍ ရှာပါ
 သော်လဲ မတွေ့ရပါ။ မြတ်ဘုရားပဲ့တော်ကြီးလဲ
 ပြီးလေပြီ။ ကျေးဇူးမှာ ထင်တိုင်းလဲ မပေါက်။
 ကြံတိုင်းလဲမခြောက် စိတ်သောက ရောက်နေ
 ရတဲ့ ဒုက္ခသယ်ကို သနားသဖြင့် ကယ်တော်မူပါ
 နတ်မင်းရဲ့ ...။

နတ်

ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ နှမရယ်... ဒါကြောင့် တွေ့ကြုံ
 ဆုံကဲ့ ဖြစ်မြဲဓမ္မတာလို့ ဘုရားက ဟောထား
 ကဲ့ဘာပေါ့။ ကဲ...ကဲ...ကဲ... ငါ့နှမချစ်သူဟာ
 ဘယ်မြို့သားလဲ၊ ရန်ကုန်သားလား၊ ရန်ကုန်သား

ဆိုရင် ကံဆုံမှညားရသတဲ့၊ မန္တလေးသားတွေ၊
ဇရမ်းပြေးသမားနှင့် ညားတတ်တတ်။ ကသာ
သား ဖြစ်ရင်လဲ အညာသမားနဲ့ တွေ့တတ်တယ်။
ရွှေကူသားတွေ၊ ငွေယူပြီး သွားတာဘဲ။
ဗန်းမော်သား ဆိုရင်လဲ အရမ်းခေါ်သွားမှာ
ပူတယ် ငါ့နဲ့မရဲ....။

ဥမ္မာ

အို...မောင်ကြီးနတ်ကလဲ ဘာတွေများ ရှောက်
ပြောနေမှန်း မသိပါဘူး။ ကျမရဲ့ ချစ်သူကို
ကူညီ၍ ရှာပေးပါအုံးရှင်....။

နတ်

ခက်နေပါပြီ.... နှမရဲ့ ချစ်သူဟာ ဖြူဖြူလား၊
မဲမဲလား.... သူ့လား၊ ငါလားမှ မသိရဘဲနဲ့...
ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး ရှာရမှာလဲ....၊ ဟဲ....ဟဲ....။

ဥမ္မာ

မောင်ကြီးနတ်ကလဲ ပြောင်ချော်ချော် မပြော
စမ်းပါနဲ့၊ နတ်တို့တံခိုးနဲ့ ရှာပေးစမ်းပါ။

နတ်

ဒါဖြင့် အထက်ဗန်းမော်သို့တက်ပြီး ရှာမှပေါ့။

ဥမ္မာ

ဗန်းမော်လဲရောက်ခဲ့ပြီ။ ကသာကစပြီး အောက်
ကိုလဲ ရောက်ခဲ့ပြီ။ အထက်ပိုင်း မြစ်ကြီးနား
မြို့ကလဲ ပြန်ခဲ့ပြီ ဘယ်မှာမှ မတွေ့ခဲ့ဘူးရှင်....။

နတ်

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ယခု တပေါင်းလပြည့်ကျော်
(၆)ရက်ရှိပြီ (၅)ရက်နေ့ကဘဲ၊ မောင်ကြီး

နတ်တို့ တောင်ကတုံး ဘုရားပွဲတော်ကြီးကို စပြီးပြုလုပ်ကြတယ်။ အဲဒီ ဘုရားပွဲတော်ကြီးဟာလဲ လွန်စွာစည်ကားတာဘဲ။ အဝေးအနီးက ရောက်လာကြသော ဘုရားဖူး လူတွေကလဲ များတယ်။ နေရာဌာနကလဲ စိန့်ရေတံခွန် စမ်းတွေနဲ့ အလွန်သာယာ၍ ပျော်ဘွယ်ရာ ကောင်းတယ်။ အဲဒီဘုရားပွဲတော်ကြီးသို့သွားပြီး ငါ့နှမချစ်သူကိုရှာပေတော့န့မရယ်။

ဥမ္မာ

မောင်ကြီးနတ် ပြောတာနှင့်ဘဲ သွားချင်ပါးတယ်။ သို့ပေမင့် ဘယ်လမ်းက သွားရမှန်း မသိဒါးကြာင့် လမ်းညွှန်၍ ပြပေးတော်မူပါ မောင်ကြီးနတ်ရယ်။

နတ်

ဘာမှမပူနဲ့ မောင်ကြီးနတ် လမ်းညွှန်ပြလိုက်မယ်။ ဟောဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ သင်းဟောဆိပ်က တက်လာကြဒါလူတွေအများကြီး၊ တောင်ကတုံး ဘုရားပွဲတော် သွားကြမယ်လို့ပေါ့....။

ဥမ္မာ

အော်ဟုတ်လား လူတွေကများတာနဲ့ ကျမလဲ သွားချင်လှပြီ၊ မြန်မြန် လမ်းညွှန်ပြစမ်းပါ၊ ခရီးဘယ်လောက်ဝေးသလဲ။

နတ်

ခရီးကတော့ သိတ်မဝေးလှပါဘူး၊ ဒီသဘော ဆိပ်က တောင်စူးစူးကို သွားရမယ်။ ဒီကစပြီး သွားရင် မင်းကုံးရပ်၊ ဆိုင်းကုံးရပ်၊ မြို့ကုံးရပ်

၁၁၆၅

အဲသည်ကဆင်းသွားတော့ ပေါက်နက်ခေါ်တဲ့
 ချောင်းကလေးကို တံဘား ကူးထားတယ်။
 အဲဒီနေရာမှာ နောက်ရက် လမ္ပာ မကြာခင်
 သင်းတောဆိပ်ပင် ဖြစ်အုံးမတဲ့။
 ချောင်းမှဆက်၍ ကျော်သွားလျှင် မော်လမြိုင်
 ခေါ် ရွာသစ်ရပ် အထက်နား ကပ်လျက်
 အောက်ကြင်းမှတ်၊ ထိုမှအဆုံး စေတီကုံး၊
 ပါပုကုန်းခေါ် ရန်ကြီးအောင်၊ ထိုမှတဖန်
 လှမ်းပြန်တော့ ခုံခန်းရပ်သို့ ရောက်ပါလိမ့်မယ်
 ယခုလိုခရီးတထောက်မမှားရအောင် စကားနဲ့
 ညွှန်လိုက်တာ နှမရဲ့။ ။

ဥမ္မာ

စကားနဲ့ ညွှန်မနေပါနဲ့တော့ ခပ်မြန်မြန်
 အချိန်မီရောက်အောင် သွားကြပါစို့ မောင်ကြီး
 နတ်ရယ်။ ကျမရောက် ချင်လှပါပြီ။

နုတ်

ဒါဖြင့်သွားကြတာပေါ့၊ ကဲ-ထ၊ ခုတ်သွားမယ်
 ကနဲကရနှင့် တောင်ကြည့် မြောက်ကြည့်
 လုပ်မနေနဲ့၊ ဟိုအနားက အိုးပုံကြီးကိုတိုက်လို့
 လဲမှဖြင့် ခွေးထွက်ဆွဲ၍ အရှက်ကဲ့နေပါအုံးမယ်
 ပြောနေကြာရော့ ငါနတ်မောင် ဣဒ္ဓိပါဒ်
 နှစ်ဆယ်ကျော်နှင့် အရွယ်တော် အမောက်
 ကညာ ယမင်းတို့၊ မြို့တွင်းကတဖုံလှမ်း၊ ခုံခမ်း
 အထက်ကြိုပင်အောက် မြို့ပြင်သို့ရောက်စေ။

အဲ...ဒီအရိပ်ကလေးအနားကမ်း၊ ဟောဒါတ
 ကုလားဇရပ်နဲ့ ရေတွင်း၊ ဆွေယမင်းချောတမေ
 အမောပြေအောင် ရေဝင်သောက် ခြေလှိုင်
 ရှောက်ပြီး ခရီးဆက်ကြစို့...။ ဟောသည်
 အထက်က ငါးဘတ်ကြီးလမ်းခွဲ ဇရပ်ကြီး
 စခန်းသို့လဲ မပန်းခင်ဘဲ ရောက်ခဲ့ကြပေါ့။
 အောက်နားသို့ လျှောက်သွားလျှင် ရေကန်
 အထက်မှာတော့ သာလာဏုမိနှင့် ရေတွင်း
 လေညှင်းကလေးသွေးဆော်၊ ကြေးကျော်သည်
 ရှေ့ဥ၊ ရုပ်ချောသည့် မေအမောက်ရဲ...။
 ရေသောက်ရင်း ခေတ္တနားလိုက်ကြဦးစို့...။

ဥမ္မာ

ရေကလဲအေးပါပေတယ်၊ သာဓုရှင် သာဓု...
 သာဓု...။ ရေတွင်း နဲ့ ဇရပ်တကာဘို့မှာ နတ်ရွာသို့
 ရောက်ကြပါစေရှင်။ ဟင်...ဇရပ်ခါးပန်းမှာလဲ
 စာတန်းတွေရေးထားလိုက်တာ မီးသွေးရာတွေ
 ရှုပ်ပေ့လို့ပါလား...။ အမိုးနဲ့ အကာမှာလဲ
 စာတွေချည်းပါဘဲ။

နတ်

အဲဒါ ငါ့နှမအလွမ်းပြေအောင် စာတွေကိုသာ
 ရှောက်ပြီးဘတ်ပေတော့။

ဥမ္မာ

မဘတ်ချင်ပါဘူး၊ စာတွေကရှက်စရာ၊ သြခါထက်
 ဒီဇရပ်နဲ့ ရေတွင်းဒါယကာဟာ စေတနာက
 မြတ်ပါတိ ဘယ်အရိပ်ကများပါလိမ့်မလဲ...။

တရားမဟုတ်ပါဘူး။ ရှေ့ကမို့ ခုံခမ်းရပ်က
အထူး အကျိုးရှာတဲ့ ကျောင်းတကာကြီး
ဦးဘိုးသာဆိုပါလား။ ယခုမရှိတော့ဘူး အသက်
ကိုးဆယ်ကျော်လောက်မှာ ဘိဇ္ဇနတော အနိစ္စ
သဘောသို့ ရွှေ့လျောသွားလေပြီ။ သြဒါထက်
ငါ့နဲ့မရဲ့ နာမည်ကလေးကဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ။

ခင်ဥမ္မာတဲ့....။

ဥမ္မာဆိုတာအရူးပါလား....ဟင်။

ပုထုဇ္ဇနော ဥမ္မတ္တကောတဲ့။ ပုထုဇဉ်မန်သမ္ပ
ဟန်မကြ အရူးတွေချည်းပါတဲ့ရှင်။ မောင်ကြီး
နတ်ရဲ့ နာမည်ကကောဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲရှင်။

ငါ့နာမည်က စိန်ပလိန်တိန်ဂွန် တဲ့။

ဟုတ်မှဟုတ်ပါ လေစ။ နာမည်ကလဲ ကောင်း
လိက်တာ။

အလို ဒီနာမည်တောင်မှ ၁၃၂၂-ခုနှစ်က
တို့ ဧကောင်ကတုန်း ဘုရားပွဲတော်မှာ ကပြတဲ့
ဇာတ်မင်းသားရဲ့ နာမည်ကို ယူပြီး ထားရ
တာပါ။ နဂိုအစက မောင်ကြီးနတ်မှာ နာမည်
မရှိဘူး။

အရိပ်ကလဲ အဆင်ပြေ ရေချိုကလဲ အေး
 လေချိုက သွေးပြန်တော့ ခင်တမေ တရား
 လောက် အိပ်ချင်လဲ အိပ်အုံး၊ နေညို၍
 အေးတော့မှ တဖြေးဖြေး လမ်းလျှောက်၊
 စခန်းထောက် နားရင်း သွား ကြ တာ ပေါ့
 နှမရယ်။

သဖြန်-

ဆမ်းတလျှောက်မှာလ၊ တန်းလို့သာ ပေါက်ရှာကြ၊
 ပန်းပိတောရယ်တဲ့ ရွှေစကား၊ တကြူကြူရုတ်တုတ်များ၊ တလူလူ
 လေယူသွင်းပြန်တော့ သင်းရနံ့ဖြာ၊ သည်ဝနာသာပေရဲ၊ စခန်း၊
 ညီချက်ကယ်သာ၊ စည်မျက်နှာ မြေအပြင် (မြေမျက်နှာ စည်
 အပြင်) သို့ ထေရ်အရှင် မဂ်ဖိုလ်မှီးလောက်အောင်၊ ကြီးတဲ့
 မြိုင်တန်း။

နတ်

နှမရေ... နှမရေ... ကဲ ထတော့ နေညိုလာပြီ
 ခရီးဆက်ကြဦးစို့။ ဟော ကြည့်စမ်း၊ လူသံတွေ
 ဆူညံနေဒါဘဲ ရှေ့ကို လှန်သွားတာလဲ
 အများကြီး နောက်နားကလဲ လူတွေ၊ အချို့
 လှည်းနဲ့ သွားကြ၊ အချို့က ကားစီး၊ စက်ဘီး
 နှင့် မြေအပြင်မှာ ခပ်တုတ်တုတ်လမ်းလျှောက်သူ
 တွေကလဲ မရေတွက်နိုင်အောင် သိပ်များပါ
 ကလား၊ ဘုရားပဲ့တော်ဆိုတော့ တအားနဲ့ပြီး

အားခဲ လာလိုက်ကြတာ ယ မင်း ပျို တို့မှာ
 သီချင်းတွေဆိုလို့ အလို ဒီလူစုက အထမ်း
 တွေနဲ့ ဆွမ်းပန်းကို ဘုန်းလှူ။ ကြည်ဖြူစွာ
 သဒ္ဓါတရားနှင့် သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား
 တတ်အားသမျှ လှူဒါန်းဘို့ထင်ပါရဲ့ ပြောရင်း
 ဆိုရင်းနဲ့ လျှောက်လာလိုက်တာ ခရီးအတော်
 ကွာခဲ့ပေါ့။ နှမချေ.... ဟောဒီနေရာကတော့
 ဂျိုးဂျိုးကျတဲ့ ထိုမှတစ်ခန်း ရှေ့လျှောက်ခါ
 လမ်းလိုက်တော့ မပန်ခင် ပုလဲခက်ရဲ့ ဝဲဘက်က
 လမ်းဖုံဖုံ လူကြုံနဲ့ လိုက်လို့သွား ရှေ့နား
 ကြစော့ ပန်းတင်ရွာ ရေဆာလျှင်ဝင်၍တောင်း
 ဆရာတော်၏ကျောင်းဘက်ထွက်၊ အထက်နား
 ဆက်လိုက်တော့ မြိုင်သာရွာ တမိုင်သာသာ
 တခန်းကူးတော့ လမ်းကူးရွာသို့ ရောက်ရသဖြင့်
 ခေတ္တလောက် အမောဖြေပြီး တောခြေသို့
 သွားရလိမ့်အုံးမယ် နှမရဲ့....။

ဒီရွာတွေက လူလဲများများ မရှိကြပါလား....
 ဘယ်သွားကြပါလိမ့်။

ဘယ်က လူရှိမှာလဲ အားလုံး ဘုရားပွဲသို့ ရောက်
 ကုန်ကြပြီ။ ဒီဘုရားပွဲဟာ ဒီရွာသားတွေက
 အကျိုးဆောင်တွေပေါ့။ ဟင်... အချို့နုမုတ်
 အိပ်ရာက ထကြတယ်။ ညက ပွဲကြည့်ကြတယ်။
 ထင်ပါရဲ့ ။

ဥပ္ပာ
နုတ်

ဒီရွာရဲ့ အရှေ့ဘက်မှာ ရွာရှိသေးသလား....။
အေးဟ၊ ဟောဟိုအိမ်ကြားက လမ်းကလေးကို
လျှောက်သွားတော့ တခါ လောက်မှာလမ်းကို
ဖီလာ ဆီးနေလဲ။ နန့်ဖါးချောင်းကြီးကို ထွေရ
မယ်။ ချောင်းဟိုဘက်ကို တစ်လိုက်တော့
သရက်ချိုရွာတဲ့။ ထိုမှတဖန် သွားပြန်တော့
ကိုင်းရွာတဲ့။ ၎င်းမှ တဖန် သွားပြန်တော့
တော်လှန်ရွာတဲ့။ တော်လှန်ကနန့်ဖါးချောင်းကို
ကျော်ပြီး သွားလျှင်လဲ တောင်ကထိုးကို
ရောက်နိုင်ဒါဘဲ နှမရဲ့။

ဥပ္ပာ
နုတ်

နန့်ဖါးချောင်းက ဘာတွေများ နှိပ်ပါသလဲ....။
နန့်ဖါးချောင်းဆိုတာ ငါးပေါတယ်။ ဟင်းသီး
ဟင်းရွက် ပေါတယ်။ ရွှေလဲ ထွက်တယ်။
ရွှေကျင်လို့လဲရတယ် ဒါကြောင့် မောင်ကြီး
နုတ်တောင်မှရွှေကျင်အုံးမလို့ဘဲ။

ဥပ္ပာ
နုတ်

မောင်ကြီးနုတ်က ရွှေဘာလုပ်ဖို့လဲ....။
အဂ္ဂိရပ်ထိုးတော့ ဓါတ်လုံး ရွှေကြေးရအောင်။

ဥပ္ပာ

ကြားဘူးပေါင်ရှင် နုတ်အဂ္ဂိရပ်ထိုးမယ်လို့။

တောဖွဲ့သဖြန်-

ပြောမဆုံး၊ တောလုံးတဲခိုင်းညိုညို၊ ရိပ်အထောင်
ခုစေဆိုတယ်။ လှမ်းဘိုနဂို။ နှစ်မီးရဲ့စို။ ရွက်ညိုမျှပင်ပေါင်း။
ခါတော်မှို ဘုသိကောင်းမှာ။ ပွင့်ကြထပ်လောင်း။

နတ်

နှမရေ မမောမပန်းဘဲ၊ တောလမ်းကိုလျှောက်
 လာကြတာ ရှေ့နဲ့နောက် မနီးမဝေး ခရီး၊
 ကလေးကလဲ သာယာဘိသနဲ့၊ ဖွဲ့ခါ သီချင်း
 ဆိုပြီး သွားကြတဲ့လူတွေကိုမြင်ရဲ့ လား၊ ဘုရားဖူး
 လား၊ ပွဲကြည့်လား။ အဲဒါကိုတော့ခြားနားလို့
 မပြောနိုင်ဘူး။ လမ်းကူးက အထွက် လင်းလင်း
 ထင်တဲ့ ကွင်းပြင် လှယ်တောမှာ ကျွဲနွားတွေ
 ပေါ်ပါတို။ ဟောဟိုက ခင်အစွန်းမှာတော့
 ကင်းပုန်းနဲ့ ကျီးအာ ကြောင်လျှာနဲ့ ဆူးပုတ်၊
 ခရမ်းနဲ့ ရေဖိ၊ ငပြုတ်နဲ့ ဘူးဖရုံ။ ရွာအထွက်
 ယာတကွက်မှာဖြင့် စုံလို့ စုံပေရဲ့ တခန်း၊
 အံ့ချိုးမွန်း၍ မှတ်တမ်းတင်လောက်တဲ့ ဒေသ
 ပေသဲ။ အဲဒီနားက လမ်းကလေး နုဘေးက
 မြင်ရင်ဆုံးပေါ့။ ဟောဒါကအင်ကြင်းကုန်းတဲ
 အင်ကြင်းပင်တွေကလဲ ရာသီအလိုက် အထိုက်
 လျော်စွာပွင့်ကြရော ရှေးခါအထိတ လောင်းပုဒ္ဓ
 မြတ်ဆင်မင်းမှာ အင်ကြင်းပန်း အစထားပြီး
 ဒုက္ခ များခဲ့ရတာကြောင့် အင်ကြင်းပင်ရင်း
 ဆင်မင်း ဆဒ္ဒန် ကြောင်း ကံခေပြန် ဆိုတဲ့
 သီးချင်းကြီးကို မင်းသမီးများ အသံကောင်း
 ကောင်းနဲ့ သီဆိုကြတာပေါ့ နှမရဲ့။
 မောင်ကြီးနတ်ကလဲ ပြောလိုက်တာစုံနေတာဘဲ
 ရှေ့နားက လူသံတွေကြားတယ်၊ ရောက်တော့
 ဖယ် ထင်ပါရဲ့။

ဥမ္မာ

အေးဟုတ်သားဘဲ၊ ဟောဒီကလမ်းကလေးဟာ
 ပဲ့ခင်းကို သွားကြတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် လမ်းက
 သိတ် မကောင်းဘူး၊ ဆတ်သွား ချောင်းမှာ
 ရေရှိတယ်။ ဒီကနေ ကြည့်လိုက်စမ်း စခမ်းက
 သာသနဲ့၊ ပင်မခေါ်ရွာဟောင်းတဲ။ ဝဲဘက်က
 လမ်းကြောင်းကို လိုက်သွားမှတ် ပဲ့ခင်းထဲကို
 ရောက်မယ်။ ဒီကနေ ပြီး တောင်ဘက်ကို
 လိုက်သွားရင်တော့ ခေါလဲ ဆိုတဲ့ ရွာကို
 ရောက်သွားလိမ့်မယ် နှမရဲ့။

ဒီကနဲ့ ခေါလဲရွာကို ဘယ်လောက် ဝေးသလဲ....

မဝေးတော့ပါဘူး၊ ရွာက ကြက်တုန်သံတောင်
 ကြားနေရတယ်။ ဟောပဲ့ခင်းက အသံချဲ့စက်
 ဖွင့်သံတွေ ကြားပြီ။ အကြော်ညွှန်နဲ့ လဲနံပြီ၊
 ကဲလာလာ။ အလို ပဲ့တော်တွင်း ရောက်နေပါ
 ပေါ့လား။ ဟိုရှေ့က ရေဘုံခွန်မှာ ရေချိုးပြီးမှ
 အားအင်လေး ဖြည့်တင်းပြီး ဘုရားပဲ့တော်
 အတွင်းမှာ နှံပျော်ရင်း ချစ်သူကို တွေ့ပါလိမ့်
 မယ်။ မောင်ကြီးနတ်လဲ ဟောဟို ဆရာရုံးရဲ့
 အကြော်ဆိုင်မှာ ပျော်ပျော်သိုင်ကာ နှစ်ဘက်
 ထောက်ဆင်းပြီး လဘက်ရည် သောက်ရင်း
 ဆိုင်းအုံးမယ်။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ

သီလံသိဇ္ဈန္တုသင်္ကပ္ပံ

ရတနာတြိနမာမိ၊ ပါဠိအလာ၊ ရတနာမြတ် သုံးပါး
နတ်ကို၊ တုတ်ပြတ်ဝပ်လျှိုး၊ ရိညွတ်ကြိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

ဘဂဝါအတုလ၊ သုံးလူတ၏၊ ဓါတ်မေ့သရီ၊ မြတ်စေတီ၊
ဘည်ရာ ဌာန၊ ပဗ္ဗတထိပ်ဆုံး၊ တောင်ကတုံးနှင့်၊ ခေါ်သုံး
ငွေတောင်၊ မည်ဆောင် ~~သပုဏ်~~ ~~အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ~~ ~~ဗုဒ္ဓသံသရာ~~
အကျဉ်းပြုကာ၊ ရေးသားတည်းခိုက်စီအံ့ပို့စီ ဌာန
စာကြည့်တိုက်

စီရင် ဖွဲ့ထုတ်၊ ဤစာအုပ်ငယ်၊ မှတ်သား ဘွယ်ကို၊
 ချယ်လှယ်စေ့စုံ၊ ဟုတ်မဟုတ်နှင့်၊ ယုတ္တိယုတ္တန်၊ မှန်မမှန်ကို၊
 စေတနာထောက်ရှု၊ သတိပြု၍၊ ကြည့်ရှု ကျောက်စာ၊ ကမ္မည်း
 လာဖြင့် ဖွဲ့ရှာတည်ထွင်၊ ပြုစီရင်သည်၊ ကြည်လင် ထွန်းတောက်
 ပစေသော်—။

တောင်ကတုးသမိုင်းကြောင်းကိုရေးရသော် မံနားကြီး
 ရွာကစ၍ ရေးသားဖော်ပြရပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
 အရင်းစစ်တော့ အမြစ်မြေကဆိုသကဲ့သို့ ဤစာအုပ်ကိုရေးသား
 ဖော်ပြလတံ့သော အကြောင်းအရာ အဝဝတို့ဖြင့် သိရပေလိမ့်
 သတည်း။

ရွှေကမ္ဘာမြို့၏တောင်စူးစူး မြို့နှင့် (၉) မိုင်ခရီးဝေးကွာသော
 အရပ်တွင် (မံနားကြီး) ဟု ခေါ်သော ရွာသည် ယခုတိုင်
 တည်လျက်ရှိပေ၏။ ထိုရွာ၏အထက်ဖြစ်သော တောင်အရပ်တွင်
 အရပ်ရပ်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့၏ ကုသိုလ်ရွှေအိုး
 စိုက်ပျိုးမြှုပ်နှံရာ ဖြစ်သော ရှေးမြန်မာဘုရင်မင်းနှင့် သုဓမ္မာ
 ဆရာတော်များထံမှ အမိန့်တော် ခံရသော ပြဿဒိထီးတတ်
 ကျောင်းတော်ကြီးသည်အံ့ချီးဘနန်းရှုမခန်းမျှတည်ရှိလေသည်။
 ထိုကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် သိမ်တိုက်တော် ဘုရားကြီး၊
 တောင်ဘက်တွင် ကန်တော်ကြီး ရှိလေသည်။ ကျောင်းအရပ်
 (စည်းခြံ) ကိုမူ ဝါးနက်ခေါ်သော ဝါးပင် တို့ဖြင့် ခြံစည်းရိုး
 ပြု၍ ထားပြီးလျှင် အရပ်အတွင်း၌ သရက်၊ မရမ်း၊ ကနစိုး၊
 သြဇာ၊ မာကလာ၊ ပိန္နဲ၊ ထန်းပင်၊ အုန်းပင်၊ ပေပင် စသော
 ဥယျာဉ်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်လျက် ကျေးလက် ဒေသအလိုက်
 စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ တည်ရှိလေ၏။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

ထိုကျောင်းကြီးသည် ယခု အချိန်မှာ မရှိတော့ပေ။
 လွန်စွာဆွေးမြေ့ ဟောင်းနွမ်း ယိုယွင်း ပျက်စီးသဖြင့်
 သက္ကရာဇ် ၁၃၀၉-ခု နှစ်တွင် ဖျက်ပြီး ပျဉ်း တိုင်၊ သံ
 စသည်တို့ကို ရသမျှ သင့်သလို အသုံးပြုကြ၍ ၎င်းနှစ်
 နှောင်းတံကူးလဆန်း (၃)ရက် သောကြာနေ့မှန်းစာညှိ
 အချိန်တွင် ပန္နက်ရိုက်၍ အသစ်ပြန်ဆောက်ခြင်းအမှုကို
 ပြုကြ၏။ သိမ်တော်ကြီးနှင့် ကန်တော်ကြီး တို့ကား
 ယခုတိုင် ရှိပါသေး၏။ သို့သော် ရှေးမူလနှင့်တော့
 မတူတော့ပါ။ ပျက်စီး၍ နေချေပြီတကား။

ထိုကျောင်းကြီးကိုဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်တကွ သုခမ္မာဆရာတော်
 များထံမှအမိန့်တော် စာပုလွေကို သမိုင်းစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရန်
 မှတ်စုမှတ်ရာ အဖြာဖြာတို့ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ရေးသားပေးတော်
 မူသော၊ ယခုအခါ သီတင်းသုံးလျက်ရှိသော မံနားကြီးကျောင်း
 ဆရာတော် ဦးကောဝိဒက ဘတ်ရှု၍ မှတ်တမ်းတင်ကာ စာမူ
 ကိုလည်း နှုတ်ငုံရထားပါ၏။ ကတ္တီပါအိတ်စုတ် အမိန့်တော်
 စာပုလွေ ကြည်တောက်အတွင်းမှ ပေရွက်နှင့် ရွှေခြင်္သေ့ တံဆိပ်
 ခပ်နှိပ်၍ရှိသောစာ ဖြစ်သည်။

ထိုစာမှာ အောက်ပါအတိုင်း

ဘုန်းတော် အလှူနီ ကြီးမြတ်တော် မူလှသော ဆဒ္ဒနီ
 ဆင်မင်းသခင် လက်နက်စကြာရှင် ဘဝရှင်မင်းကြား
 ကြီးနှင့်တကွ သုခမ္မာဆရာတော်များ အမိန့်တော်ရှိလိုက်
 သည်။ ဗန်းမော်ဒီစတြိတ်ရွှေကုမ္ပဏီအပိုင် ကျေးတောကြီး

ခေါင် စည်သာရွာနေ ဒါယကာဇရွှေသားက မံနားကြီး
 ချောင်း၌ ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းလိုကြောင်း လျှောက်
 ထားသောကြောင့် ဘုရားရှင်ဆင့်ရှိသော ပြဿာဒိထီး
 စိုက်၊ မှန်စီရွှေချ၊ တိုင်ထိပ်ကြာခံ၊ အောက်သမံတလင်း
 မုခ်လေးမုခ်၊ လှေကားလေးငင်းတပ် လျှောက်ပတ်သော
 ကျောင်းကြီးကို ကုသိုလ်တော် ပွား ဆောက်လုပ်
 လှူဒါန်းစေ။

ရင်းစာပုလွေ ကြည်တောက်ကား ယခုတိုင်ရှိပါသေး၏။
 အတွင်းက ပေသာမှာမူ ပျက်စီးကြေမ့၍ သွားချေပြီ။

ရင်း မံနားကြီး ကျောင်း၌ ပထမ ဆရာတော်ကား
 (တိုးဒါအောင်ဇာ)မည်သောဆရာတော်ကြီးဖြစ်ပါ၏။ ဘွဲ့တော်ကို
 မသိကြပါ။ ဒုတိယ ဆရာတော်ကား လူအမည် (ဦးနှောင်း)
 ရဟန်းဘွဲ့တော် ဦးဂုံဏ ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယဆရာတော် ဘုရား
 ကြီး၏ ဟပည့်များကား ယခုတိုင်ရှိပါသေး၏။

ပြဆိုအပ်ပြီးသော မံနားကြီးကျောင်း ဒုတိယပြောက်
 ဖြစ်တော် မူသော အရှင်ဂုဏ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓ
 မြတ်စွာ စိန္တေယျာ၏ ဟောပြောမိန့်မှာ သာသနာသည်ငါးထောင်
 ရှည်ကြာ တည်ပါစေခြင်း အကျိုးငှါရင်း၊ သတ္တဝါ အများ
 သုံးဘုံသားတို့ အားထားမှီတူယ် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသဖြင့်
 မြင့်ရှည်လှစွာ သံသရာမှ မြန်စွာ ထွက်မြောက် နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြစေခြင်းအကျိုးငှါရင်း၊ ကောင်းသော မနုဿိကာရ

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

သမ္မာသန္တ ရှိတော်မူသောကြောင့် မံနားကြီးကျောင်း၏အရပ်
 အတွင်းဖြစ်သော အရှေ့ အရပ်၌ သက္ကရာဇ် ၁၂၅၆-ခုနှစ်
 ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၇)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၂-ချက်တီးကျော်
 (၇)နှစ်ဖဝါးတမီ ကောင်းမြတ်သောအချိန်တွင် ခဏ္ဍလိမ်တော်
 ကြီးကို သမုတ်၍ ပြီးစီး အောင်မြင်လေသည်။ ထိုသိမ်တော်
 ကျောင်းတိုက်ကြီး အတွင်း၌ အရပ်တော် (၁၂)တောင်
 ၁၄-လက်မရှိသော ရပ်တော်မူဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးကို သက္ကတ
 အများ ကုသိုလ်ပွားစေရန် တည်ထားကိုးကွယ်တော် မူခဲ့လေ
 သတည်း။

အောက်သမံတလင်းမှ ဘဝါးတော်အထိ ပလ္လင်တော်
 အမြင့်မှာ ၁-တောင် ၆-လက်မရှိသည်။ သမံတလင်းမှ
 မုနိတော်အထိ အရပ်တော်ကား ၁၄-တောင် ၂-လက်မ
 ရှိလေသည်။

မံနားကြီးမှ အရှေ့စူးစူးသို့ ရှုမျှော်သည်ရှိသော် ခရီး
 လေးမိုင်ခန့် ဝေးကွာသော အရပ်ဝယ် ညိုညိုမှိုင်း၍
 ဝေဆိုင်းပြာမှောင် အရောင်တမျိုး၊ မြူခိုးတောင်ခိုး ရှိရိုး
 စမ်းချောင်း တောင်နှာမောင်းနှင့် ပန်းပေါင်း ထုံသင်း
 လေပြေညှင်း၍ ငွေနှင်းစေ့သွန် ရေတံခွန်နှင့် ဟေဝန်မြိုင်တန်း
 ဂနိုင်းဆန်းသည် ရှုခန်းမအီ ယောဂီတောပျော် မွေ့လျော်ခလေ
 နေစချင့်ဘွယ် တင့်တယ်အရိပ် ဇော်ဖေဝိဇ်တို့ ဆေးကြိတ်ရန်ပင်
 သူတော်စင်အပေါင်း ပျော်အောင်းခိုမှီး တကိုယ်တည်းနေထိုင်၍
 ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်မြန် ထောက်

ကြောင်း။ တရားကောင်းကို နှစ်ထောင်းအားရ၊ လုံးဝ
ကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်ထုတ်ခန်း လွန်တင့်ဆန်းသော တောင်
တန်းကြီးကို မြင်တွေ့ကြရပေသည်။

ထိုတောင်တန်းကြီး၏ အမည်များမှာကား မောင်တောင်
(ငွေတောင်)ခေါ် တောင်ကတုန်း၊ ဖင်လန်တောင်၊ အင်းတောင်
ပုံနုလိန်းတောင်၊ တောင်သုံးဆင့်၊ မင်းရဲတောင်၊ ရွှေတောင်တို့
ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏။ ထိုတောင်များ၌ သစ်ဝါးတို့
များစွာပေါက်ရောက်ကြလေသည်။ လူနေနှင့်ကားမဝေးလှပေ။
ထိုတောင်ခြေအနီးတွင် တော်လှန်ရွာ၊ ကိုင်းရွာ၊ လမ်းကူးရွာ၊
ခေါလဲရွာ၊ တာလီရွာ၊ စင်းဖုံတ်၊ စည်သောင်စသော ရွာကြီး
ရွာငယ်တို့သည် ဒေသအားလျော်စွာ ဆက်စပ်လျက်
တည်ရှိကြလေ၏။

ထိုရွာများနှင့် မလှမ်းမကမ်း ရွာပေါင်းများစွာ လူနေ
အိမ်ခြေ၊ ကားလမ်းလှည်းလမ်း၊ ဆေးခန်း၊ ဝိုဒေါင်၊ ရဲစခန်း
တို့ဖြင့် ဧည့်ကားသိုက်မြို့၏ ဒေသအလိုက် ပျော်ပျက်စရာ
ကောင်းသော ရွှေကုကျေးလက် ကျေးတောကြီးဟူ၍ ထင်ရှား
လေ၏။ ထိုဒေသတွင် နေထိုင်ကြသောလူများ၏ အယူဝါဒမှာ
ဗုဒ္ဓဘာသာပင်ဖြစ်၍ လယ်ယာ လုပ်ကိုင်ကြသော တောင်သူ
လယ်သမားတို့၏ နေထိုင်ရာအရပ်ဒေသပင်ဖြစ်လေသည်။

ပြဆိုအပ်ပြီးသော တောင်တို့တွင် မှန်းနားကြီး၏ အရှေ့
အရပ်သို့ ကြည့်သော် (ငွေတောင်)ခေါ် တောင်ကတုန်းကို
မြင်နိုင်၏။ တောင်အရပ်သို့ကြည့်သော် ရွှေတောင်ကိုမြင်နိုင်၏။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

ထိုတောင်နှစ်လုံးတို့တွင် ရှေ့တောင်သည် ကြီးကျယ်မြင့်မား၏။
ရောဝတီမြစ်သို့ စုံဆင်း၍ သွားရာ တကောင်းမြို့ အနီးကပ်
မြင်နိုင်ပါသည်။ ကျော်စောထင်ရှားသော တောင်ပင်တည်း။

ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရွာများ၌ နေကြသော လူအပေါင်း
တို့သည် ရှေ့တောင်အရှင်နတ်ကြီးကိုပင် ပူဇော်ပသကြလေ၏။
ထိုရှေ့တောင်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင် ဒေသတို့၌လည်း သစ်တော
ဝါးကော ထူထပ်လှသည်။ ကောင်ခြေရင်း၌ကား စက္ကလာ
ချောင်းရှိလေ၏။ ထိုချောင်းသည် ရောဝတီမြစ်သို့ အစဉ်သဖြင့်
စီးဆင်းသွားလေသည်။ ဤကား ရှေ့တောင်၏အကြောင်း
သိကောင် စရာအကျဉ်းသာတည်း။

ငွေတောင် ဟူသည်ကား (တောင်ကတုံး)ပင် ဖြစ်၏။
ငွေတောင်ဟူသောအမည်သည် ယခုအခါ မပေါ်လှင်တော့ပေ။
ထိုတောင်သည် ခေါလဲရွာနှင့် နီးကပ်စွာ (၆)ဖီလုံ ခန့်သာ
ဝေးကွာသော အရပ်၌ တောတန်း စိမ့်စမ်း ရေတံခွန် တို့ဖြင့်
ပြည့်စုံစွာ တန်ဆာဆင်လျက် တည်ရှိလေ၏။

တောင်ကတုံးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်းမှာ တောင်ခြေရင်းမှ
တောင်တဝက်လောက် အထိ ဝါးပင်၊ အင်ကြင်းပင်၊ ကျွန်းပင်
စသော ပင်မျိုးစုံတို့ဖြင့် ရှုချင့်စဖွယ် တင့်တယ်စွာပေါက်ရောက်
ကြပြီးလျှင် တောင်ခုလပ်မှ တောင်ထိပ်သို့ ရောက်အောင်
သစ်ပင်ဝါးပင်တို့ မပေါက်ရောက်တော့ဘဲ ရှိလေ၏။ အကယ်၍
သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်ခဲ့သည် ရှိသော် မကြီးမြင့်မီပင်လျှင်
မိုးကြိုးခ၍သော်၎င်း အလိုအလျောက်သော်၎င်း ပျက်စီးသွား
ပါ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၃-ခုနှစ်နယုလလတွင်အာရုံခံ တန်ဆောင်း၊
 အသစ်၏ သမံတလင်း ခင်းကြင်းနေစဉ် အတွင်း လုံးပိတ်
 လေးပေ၊ ငါးပေခန့်ရှိသော အင်ကြင်းတပင်သည် အဖေါ်မမှီး
 တပင် ထည်းထည်း ကြီးမြင့်စီကား ကြီးထွား လာသဖြင့်
 မှီးကြိုးခ၍ ပျက်စီးသွားသည်ကို စာရေးသူ မျက်မှောက်၌ပင်
 တွေ့မြင်ကံ့ရပါသည်။

တောင်ခုလပ်မှ တောင်ထိပ်အထိဒေတခုလုံး၌ မျက်မှူး
 ခေါ် ကိုင်းပင် များသာ ပေါက်ရောက် စီကားလျက် ရှိ၏။
 နေ့တုအခါ မီးသင့်လောင်သဖြင့် လွန်စွာ သန့်ရှင်းလျက်
 ပြောင်ပြောင်လက်လက်ရှိ၏။ ထိုသို့ တောင်ကိပ်တွင် သစ်ပင်
 ဝါးပင်များ မရှိ၍ ဦးဗျည်းခေါင်းတုံးသည်နှင့်တူသောကြောင့်
 နေ့တောင်ဟူသော အမည်မှ ကာလ ရှည်ကြာလာသောအခါ
 တောင်ခေါင်းတုံးကို တောင်ကတုံး ဟူသော အမည်သစ်သို့
 ယခုတိုင် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြလေသတည်း။

တောင်ကတုံး၏ အရှေ့ဘက်တွင် နီးကပ် ယှဉ်စပ်လျက်
 ရှိသော တောင်ငယ်တလုံးရှိ၏။ ထိုတောင်ငယ်လည်း တောင်
 ကတုံးနှင့် အသွင် တူပြီး သစ်ပင်ဝါးပင်တို့ တောင်ထိပ်၌
 မပေါက်ရောက်၊ ထိုတောင်ငယ်ကို (မောင်တောင်) ဟုခေါ်ကြ၏။

ထိုတောင်များမှာ မြေနည်း၍ ကျောက်လုံး ကျောက်ခဲ
 များသာ ဖြစ်၏။ တောင်ခြေရင်းမှ ပေ ၃၀၀-ခန့် အမြင့်တွင်
 တောင်ပေါ်ကိုတက်သောလမ်းနှင့်ကပ်လျက်လမ်း၏လကျာဘက်
 တနေရာ၌ ကျောင်းနှင့်သိမ်လည်း ရှိပါသည်။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

၁၁၃၁-ခု ကဆုန်လဆန်း(၁၃)ရက်နေ့၌ထိုကျောင်းကို မီးလောင်သွားပြီ ဖြစ်၍ ကျောင်းကုံးတွင် စိုက်သားသော သရက်၊ ပိန္နဲ၊ မကျည်းပင်စသော ဥယျာဉ်များနှင့် ခဏ္ဍ သိမ်တော်သာ ကြွင်းကျန်လျက် ရှိပါတော့သည်။ ထိုကျောင်းကို ၁၂၇၂-ခုနှစ်လောက်တွင် ဆောက်လုပ်သည်ဟုထင်ရသည်။ ကျောင်းဒါယကာမှာ တုံးကောက်ရွာနေ ဦးဆော့ ရဟန်းခမည်းတော်ကြီးပင်ဖြစ်၏။

တောင်ကတုံး၏ သာယာခြင်းမှာ နွေဥတု၌ ညိုမိုင်းဝေမှောင်သော အရောင်အဆင်းရှိ၍ မိုးဥတု၌ စိမ်းလန်း စိုပြေသော အဆင်း၊ ဆောင်းဥတု၌ ဝါရွှေသော အဆင်းရှိ၏။ သီတင်းကျွတ်လ အချိန် များတွင် တောင်၏ ကြက်သရေကို ဆောင်သော ပန်းများလည်း ပွင့်ကြ၏။ ထိုပန်း၏ အမည်ကား (တောင်ကတုံးပန်း) ဟူ၍သာ ခေါ်ကြသည်။ ထိုပန်းမျိုးကို အဘယ်ဒေသမှမူ မပေါက်ထောက် မမြင်ဘူးပါ။ ဤတောင်ဒေသမှလွဲ၍ မရှိပါ။ ၎င်းပန်း၏ အရောင် အဆင်းမှာ နီပြေပြေ ပြာညိုရောင်အဆင်းနှင့် သင်းထုရနံ့၊ ပျံ့တမူးမူး၊ အေးအေးလှိုင်ကြူ၊ ခိုင်မဉ္ဇူသို့ မြင်သူအပေါင်း၊ ရှုမညောင်းစောင်း၊ နှစ်ထောင်းအားရ၊ ပန်ဆင်ကြလို့၊ ရှယ်နဲ့ပျိုတို့၊ ထိုမှတပြာ၊ စိန္တေယျာကို ပူဇော်သကာလူဒါနိုးကြ၍ နိဗ္ဗာန်မည်၊ မြို့ရွာပြည်သို့ စိတ်ရည်နှုတ်မြက်၊ ဆုပန္နတ်သည်၊ မပျက်ဆုံးခန်း၊ ကတုံးပန်းဟူ၍ အမည်တွင်လေသည်။

ထိုတောင်ကတုံးမောင်တောင်တို့တွင်တည်ရှိသောကျောက်
 များမှာ ဗဟန်းကျောက်၊ သံကျောက်၊ သတ္တုကျောက်များ
 ဖြစ်ကြ၍ ထိုကျောက်များအကြား၌ ဒန့်သခွါးနွယ်၊ အင်ဘိုင်း၊
 ဆေးနီပင်များ ပေါက်ကြသည်။ တောင်ပေါ်တက်သောအခါ
 လွန်စွာမောပန်းကြသော်လည်း တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သော
 အခါ....

အရှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက်ဝဲယာ၊ ရုပ်ဒိသာမ
 ဒါတာဝါယော ဒလဟောကြောင့်၊ မောသည်နှမ်းသည်
 ပင်ပန်းသည်ဟု သည်းအုပ္ပိုက်ဖွိုက် ပူအိုက်ကင်းဝေး
 လေပြေသွေးက ဝိတ်အေးချမ်းသာ လွန်သာယာသည်
 တယာနတ္ထိ ဘေးမရှိ။

ညနေချိန်ထိန်ဝင်းလို့ နေမင်းတဲ့ ရောင်သွယ်သွယ်၊
 ဖော်ချယ်တိုလေး၊ နီပြာဝါ ညိုမှောင်သန်းပြန်တော့
 ကြည်သာယာ ဟိုဟောင်တန်းမှာ နတ်ပန်းချီ ဆေးစုံ
 နှမ်းသည်နွယ် ဆန်းကြယ်လှလေး

ဟူသကဲ့သို့ တောင်ကတုံးစသော တောင်စဉ်တောင်တန်း
 ကြီးများမှာ ညနေချိန်အခါ၌ နေဝါ၏ ရောင်ရှိန်ကြောင့်
 တောင်အလုံးထိန်ဝင်း၊ ရှုခင်းသာယာ၊ နီပြာဝါ ညိုလဲလဲ၊
 ပြာနီ ဝိန်းညိုညို၊ မခိုတရို့ ဝေခိုင်း၍မြင်သူတိုင်း ရှုမဆုံး
 နှင်တဲ့ ကြည်လင်ရှင်ပြုံး တောင်ကတုံးပါပေတည်း။

တောင်ကတုံးဘုရားသခိုင်း

တောင်ကတုံးသည် ပင်လယ်ပြင်မှ ပေ ထောင့်သုံးရာ (၁၃၀၀)ကျော် မြင့်၏။ တောင်ခြေရင်းမှ တောင်ပေါ်သို့ တက်သော လမ်းမှာ ပတ်လမ်း၊ ဖြတ်လမ်းဟူ၍ နှစ်လမ်းရှိ၏။ အောက်မှ အထက်သို့ ပတ်လမ်းအတိုင်း လကျောရစ်လည်၍ လှည်းဖြင့်တက်နိုင်၏။ လွန်စွာ ခရီးဝေးလှသည်။ ဖြတ်လမ်း မှာကား အောက် ရေ တံ ခွန် ချောင်း မှ ကျောင်းကုံး၊ ကျောင်းကုံးမှ တောင်ပေါ်သို့တက်သောလမ်း သိုလမ်းသည် လွန်စွာမတ်စောက်၍ ခရီးတိုပါသည်။

ဤသို့ပြဆိုအပ်ပြီးသော ရှုချင့်တူယံဆုအဖြာဖြာနှင့် သာယာ တင့်ဆန်း ရှင်လမ်းမဆုံး တောင်ကတုံး၌ လွန်ခဲ့လေပြီးသော နှစ်ပေါင်းများစွာက ဘာဝနာတရားပွားများပျော်မွေ့လျက် မမေ့သော ဆုံးလင်္ကာနှင့် ပြည့်စုံလှပေသော ရသေ့ သူမြတ် တဦးသည် ထိုတောင်ကို အစိုပြု၍ ကျောင်းကုံးတွင် သင်္ကန်း ချောင်း ပြုလုပ်၍၎င်း၊ တောင်ခြေရင်း၌ရာသီမရွေး တသွင်သွင် စီးဆင်းချက်ရှိသော ခရတံခွန်ချောင်းနား၌၎င်း၊ မွေ့လျော် ခံပယ်၊ တင့်တယ် ကောင်းမြတ်သော သင်္ကန်းကျောင်းငယ် ကလေးဖြင့် လေးပါးဆူရိယာ ချတစွာနှင့် ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း အားတိသလျက် နေထိုင် သီတင်းသုံးလျက်ရှိ၏။ ထိုရသေ့ ကြီးသည် သင်္ကန်းတည်း (၁၈၀၀) သွားလာ လှည့်လည်လျက် တောင်သိပ်ပေါ်၌၎င်း၊ တောင်အောက် တောင်ခွင်၊ တောင်ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌၎င်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ စီးဖြန်းကာဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေလေ၏။

ထိုသို့နေရာတွင် ရဇာကြီး တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သော အခါတိုင်း ကျောက်ခဲတို့ကိုစုပုံ၍ စေတီတော်ဟူသော အမှတ် အသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားလေ၏။ ထိုရသေ့ကြီး၏ အမျိုးအမည် အဆက်အနွယ်မှာမှထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းမရှိပေ။ နှာခေါင်း၌ ဝေဒနာရှိဟန်တူ၏။ စကားပြောသောအခါ နှာသံပါသည်ဟု မံနားရှာ ဆရာကြီး ဦးသိုက်နှင့် တာလီရှာ ဦးပုတို့ပြောပြ၍ ဆရာတော်၏စာတန်းတွင် မှတ်တန်းတင်ရေးသားထားပေသည်။ သို့သော် အမှတ်အသားကောင်းစွာမသေချာပါ။

မံနားကြီး ရှာဦးကျောင်း၌ နှစ်ချိက် မေ့လျော့၊ လေးဘော်ယာပထ မျှတရှင်ပြုံး သီတင်းသုံး နေထိုင်တော် မူသော သိက္ခာကာမ လဇ္ဇိ ပေသလ၊ဝိနယဓေ၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စ ဖြစ်တော်မူသော ဒုတိယမြောက်ဆရာတော် အရှင်ဂုဏသည် ထို တောင်ကတုံးသို့ မကြာမကြာကြာသွားတော်မူ၍ ရသေ့ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံကာ တရားသဘော ဟောပြောဆုံးမ သြဝါဒဖြင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက် နေလေ့ရှိတော်မူ၏။

ဆရာတော်နှင့် ရသေ့ကြီးတို့သည် ထိုတောင်ထိပ်၊ တောင် အောက် ရှိမြောင်စိမ့်စမ်းတို့ကို သွားလာ လှည့်လည်ကြရာ တောင်ပေါ်မှ ရှုမျှော်သည်ရှိသော် အရပ်လေ့မျက်နှာကို မြင်တွေ့ရ၍ ၎င်း၊ လွန်စွာမြင့်မား သာယာလှသော တောင်ထိပ် အရပ်တွင် ရသေ့ကြီးစုပုံထားသောစေတီအမှတ်၊ကျောက်ပုံကို မြင်တော်မူပြန်၍ စုပုံထားသော ဤနေရာ၌ ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်စား ရည်မှတ်ပြီး လူနတ်အများ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြစေရန် ရည်သန်လှသုံး ကိန်းဝပ်စိုးလျက် စေတီတော်မြတ်ကို တည်ထား

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

ကိုးကွယ်လိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်တော်မူ၍ ရသေ့ကြီးအား ပြောကြားတိုင်ပင် ဆွေးနွေးရာ ရသေ့ကြီးကလည်း လွန်စွာ သဘောကြသဖြင့် သင့်တင့်လျောက်မတ် အလွန်ကောင်းမြတ် ကြောင်းကို ဆရာတော်အား ပြန်လည်လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုသို့ ဆရာတော်နှင့် ရသေ့ကြီး သဘော တညီကြ သဖြင့် စတီတော်ဘုရား တည်ထား ကြရာ သဗ္ဗသန္နတော် ရှိကြသည့်အတိုင်း ဖြစ်မြောက် အောင်မြင်နေကြောင်း အားထုပ် ကြိုးစားကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ် လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်အခါ၏ ခုနစ် သက္ကရာဇ်ကိုကား အတိအကျ စုံစမ်းရှာဖွေ၍ မရပါ။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာကဟူ၍ပင် ရေးသားရပါတော့သည်။ အနုမာဏ အားဖြင့် စိစစ် ပေဖန် ရမည် ဆိုလျှင် ပြိတ်သျှခေတ် အစလောက်ကပင် ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ထိုအချိန်အခါက ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ရွှေကျမို့၏ ကျေးလက် ဒေသ ဖြစ်သော ကျေးတောကြီးခရိုင်နှင့် ဧချောင်းခရိုင် တဝှမ်းလုံးကို တရားဓမ္မ သြဝါဒဖြင့်ဆုံးမဟောကြားကာ ဒါယကာဒါယိကာမအပေါင်း တို့၏ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်းကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာကို မျှော်ခေါ်ထောက်ထားသော သက်တော်ရှည်ဆရာတော်တပါး ဖြစ်လေ၏။

ဤကဲ့သို့ ဆရာတော်နှင့် ရသေ့ကြီးတို့တိုင်ပင်၍ ဘုရား တည်ရာန် ကြံစည်ဆဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်ကြီးကို အင်္ဂလိပ် လူမျိုးတို့ အုပ်စိုးနေသဖြင့် တောင်တန်းပိုလိခေါ် အင်္ဂလိပ်

လူမျိုးသည် ဤတောင်ကတုန်းနှင့် ကသာမြို့ မီးရထားလမ်း
ဖက်ဆုတ် တောင်ကို ကြည့်မျှော်၍ မြင်ရသဖြင့် မှန်ချိန်
(မှန်ပြ)တောင် အဖြစ် ကျောက်တိုင်စိုက်ရန် စီစဉ်လေသည်။

ထိုအကြောင်း ကိစ္စကို ဆရာတော်ကြီး သိတော်မူ၍
ဤတောင်ထိပ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ အယူဝါဒ အားလျှော်စွာ
စေတီတော်ဘုရား တည်ထား ကိုးကွယ်ရန် စေတီ ကျောက်ပုံ
အမှတ်အသားပြုလုပ် သတ်မှတ်ထားကြောင်း၊ စေတီကျောက်ပုံ
ကိုလည်း ပြု၍ ပြောဟော သဖြင့် အဆင်ပြေမှု ရလေ၏။
မကြာမီ ဆရာတော်နှင့် ရသေ့ကြီး တို့သည် ကျောက်အုဋ်
အနည်းငယ်ဖြင့် စေတီငယ်တဆူကို အဆောတလျှင် တည်ထား
လိုက်ကြလေ၏။ ဤကားပထမအကြိမ်ပင်တည်း။

ထိုနောက် သက္ကရာဇ် ၁၂၇၀ - ပြည့် လောက် တွင်
ကျေးတောကြီးခရိုင်ချောင်းခရိုင်ရှိ အားလုံးသောသူကြီး၊ လူကြီး
များကို မှီနားကြီးကျောင်း၌ အညီအညွတ် စီးဝေးစေပြီးလျှင်
တောင်ကတုန်း ထိပ်ပေါ်တွင် တည်ထားသော စေတီငယ်ကို
အသစ်ထပ်မံ တိုးချဲ့ပြုပြင်လိုကြောင်း ဆရာတော်က အမိန့်ရှိ
ဟောပြော သဖြင့် ဒါယကာ၊ သူကြီး၊ လူကြီး တို့ကလည်း
သာသနာတော်၌ ယုံကြည် လေးစား အားထား ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ်သည် အားလျှော်စွာ အချင်းချင်း တိုင်ပင် ညီညွတ်၍
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြပြီးလျှင် ဆရာတော်၏အမိန့်တော်ကို
တသဝေမသိမ်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ကြလိုကြောင်း လောက
ဓမ္မ နှစ်ဝသောအကျိုးကို မျှော်ကိုး တောင့်တလျက် အားတက်

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

သယော သဘောတူညီစွာ ပြုလုပ်လိုကြကြောင်း ဆရာတော်
ဘုရားကြီးက ဦးစီးနာယက ပြုလုပ်တော်မူ၍ ဆရာတော်၏
ဆန္ဒတော်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရန်အသင့်ဖြစ်ကြောင်း
များကို တာဝန်ယူကာ လျှောက်ထားကြလေသတည်း။

ထိုအခါ ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ဒါယကာများ
လျှောက်ထားချက် အရ ဦးစီးနာယက ပြုတော်မူ၍ ပန်းရံ
အလုပ်သမားများ ငှားစေပြီးလျှင် တောင်၏အရှေ့တောင်ဖက်
တောင်ခြေရင်း ဖြစ်သော လယ်ဘုတ် ခေါ်သော အရပ်၌
အုဋ်များကို ပြုလုပ်စေပါသည်။ ထိုအရပ်၌ အုဋ်တလင်း
အုဋ်ကျင်းများမှာ ယခုအချိန်အထိ ရှိပေသေး၏။ လယ်ဘုတ်မှ
အုဋ်များကို တောင်ပေါ်သို့ခဲယင်းစွာတင်ရသဖြင့် နောက်တဖန်
တောင်ပေါ်သို့ တက်ရင် လွယ်ကူစွာ သယ်ယူနိုင်စေရန် ယခု
စွဲတော်ကျင်းပရာ ဖြစ်သော ရေတံခွန်ချောင်းအနီး၌ အုဋ်များ
ပြုလုပ်စေပြန်ပါသည်။

ထိုပွဲခင်းမှ အုဋ်များကို ပေ ၁၃၀၀-ကျော် မြင့်သော
တောင်ပေါ်သို့တင်ခြင်းမှာဘုရားတစ်ဆူနှင့် သာသနာ့စောင့်
တောင်စောင့်စသော နတ်များ၏ စောင့်ရှောက်မှုကြောင့်ရင်း
ဆရာတော်ဘုရား မေတ္တာဇောတနာ နိုးဆော်ခါ ပြုမှုကြောင့်ရင်း
စေတနာ သဒ္ဓါတရား ပြည့်ဝ ကြသော ခရိုင်သူ ခရိုင်သား
အားလုံးသော ဒါယကာ ဒါယိကာမ တို့သည် အုဋ်များကို
တဦးမှတဦးသို့ လက်ဆင့်ကမ်းလှမ်း၍ တင်ဆောင်ကြခြင်းကား
ဘေး မသိရန် မခဲ အောင် မြင်စွာ တောင် ထိပ် ပေါ်သို့
ရောက်လေ၏။

ယင်းကဲ့သို့ လက်ဆင့်ကမ်း၍တသွယ်၊ ထမ်း၍သယ်ခြင်း
 တဝ သေည်တို့ကြောင့် အလုံးစုံသော အုဋ်များသည် အောင်
 မြင်စွာ တေဒင်ထိပ်သို့ ပို့ဆောင် ကြပြီးလျှင် ယခင် ပထမ
 တည်ထားသော ဗုဒ္ဓမေဋ္ဌသင်္ဂါ ဓာတု စေတီ တော် မြတ် ကို
 နောက်ထပ်တဖန်ကြီးကျယ်အောင် မွန်းမံ၍ =

အုဋ်ရှစ်အင်္ဂါကေး၊ တင်လဲဒူး၊ အုတ်တုပဉ္စ ကျွဲကော်ဆ
 ဟူသော အင်္ဂါတစ်ခုစီဖြင့် အသစ်ငုံ၍ ထပ်မံ တည်ကြ
 ပြန်လေသည်။ သစ်သား တံခွန်တိုင်ကြီးပါ ကောင်၊ နွာ
 စိုက်ထူ၍ ပြီးစီးအောင်မြင်အောင် မွန်းမံလေသည်။
 ဤကား ဒုတိယအကြိမ် တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်းပင်တည်း။

သဏ္ဍရာဇ်ကို ဝေဖန်ပုံ

ဤသို့ တောင်ကတုန်း စေတီတော်ကြီးကို ဒုတိယအကြိမ်
 ထပ်မံငုံ၍ တည်ထား ကိုးကွယ်သည် ဟူ၍ သဏ္ဍရာဇ်ကို
 ဝေဖန်ရာ၏။ မံနားကြီးသိမ်သည် ၁၂၅၆-ခု ပြာသိုသပြည်
 ကျော် (၇)ရက် ၄-ယူးနေ့ ၂-ချက်တီးကျော် ၇-ဘွာ ၁-မိ
 အချိန် သမုတ်၍ ပြီးစီးအောင်မြင်သည်။

ခေါင်းလောင်းကြီးမှာ ၁၂၆၃-ခု ကဆုန်လပြည့်နေ့
 ပြီးစီး အောင်မြင်သည်။ ကြေးချိန် (၁၄၀) ပိဿာ ရှိ၏။
 တောင်ကတုန်းသိမ်သည် ၁၂၇၃-ခု နွားတံကူးလဆန်း ၅-ရက်
 ၆-ကြာနေ့ နံနက် ၁-ချက်တီးကျော် စက်ဝဝ-နာရီ အချိန်
 သမုတ်၍ ပြီးစီးအောင်မြင်သည်။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

တောင်ပေါ်ရှိ ခေါင်းလောင်းကြီးမှာ ၁၂၇၀-ပြည့်
ဘံကူးလပြည့်ကျော် ၃-ရက် ၄-ဟူးနေ့ ပြီးစီးအောင်မြင်သည်။
ကြေးချိန် (၁၇၀)ပိဿာရှိ၏။

ဤကျောက်စာ ကမ္ပည်း တို့ကို ဝေဘန် လိုက်သော်
မံနားကြီးသိမ်အတွင်း(၁၄)တောင်၊(၂)လက်မရှိ ရုပ်တော်မူ
ရုပ်ပွားတော်ကို စီမံထုလုပ်ခြင်း ကြီးကျယ်သော သိမ်တိုက်
တော်ကို ဆောက်လုပ်ခြင်းစသော အမှုကိစ္စတို့ကို ကြည့်ခြင်း
အားဖြင့် တောင်ကတုံး၌ ပဌမစေတီတော်အဖြစ် ကျောက်ပုံ
တည်ထားခြင်းကား ကြာမြင့်ပြီဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထိုနောက်ဒုတိယအကြိမ် ဤကျောက်ပုံ စေတီနေရာ၌ပင်
အသစ်ငုံ၍ (အုဋ်ရှစ်စေတီကား အင်္ဂတေဖြင့်) တည်ထားသော
စေတီတော်သည် သက္ကရာဇ် (၁၂၇၀)ပြည့်နှစ်၌၎င်း၊ ၇၁-ခု
၇၂-ခုနှစ်တို့၌၎င်း ၁၂၆၀-ခု ၁၂၆၉-ခုက သော်၎င်း၊
ရှေ့နောက်ကို ဝေဘန်များ၏။

တောင်ကတုံးသိမ် ၁၂၇၃-ခု ကျောက်စာအရ ကျောင်း
ဆောက်ခြင်း၊ သိမ်သမုတ်ခြင်းတို့မှာ ဘုရားတည်၍ ပြီးမှ
ပြုလုပ်သည့်အတွက် အမှန်မှာ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၀ပြည့်နှစ်မှာ
ဖြစ်တန်ရာ၏။

ဤကား သမိုင်းစာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရန်အတွက် မှတ်စု
မှတ်တမ်းဖြင့်၎င်း၊ စုံစမ်းရှာဖွေ၍၎င်း မှတ်သားရေးပေးတော်

မူသော မံနားကြီးကျောင်း ပဉ္စမမြောက် (စာရေးသူ၏) ဆရာတော်ဘုရား၏ အနိမာနအားဖြင့် ဒုတိယဘုရားတည်ခြင်း၏ သက္ကရာဇ်ပေးတည်း။

ဒုတိယအကြိမ် ဘုရားတည်ပြီးနောက် မကြာမြင့်မှီပင် အချိန်ကာလအတွင်းမှာပင် ရသေ့ သူမြတ် (တာပသ)လည်း ဘဝနတ်ထံပြောင်းရွှေ့စံမြန်းသည်ဟု ယူဆရပါ၏။

ဘုရားစတည်တော်မူခဲ့သော ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၈၀-ပြည့်နှစ် ၁၂၈၁-ခုနှစ်များ၌ ယခုရှိ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ဒုတိယအကြိမ် အသစ်ထပ်မံ တိုးချဲ့ ဝံ့ထည်လှိုပြန်သဖြင့် ယခုဖူးတွေ့ရသော ဘိနပ်တော် ၂၄ တောင်ရှိ အတိုင်းအထွာကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် စီမံ တိုင်း ထွာ၍ ဘိနပ်တော်ကို အနည်းငယ်မျှ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေစဉ် အတွင်းမှာပင် သက္ကရာဇ် ၁၂၈၂-ခုနှစ် ပြာသိုလတွင် ဘဝနတ်နန်းသို့ စံမြန်းတော်မူလေ၏။ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၃-ခုနှစ် ဘဝို တဲသမှာပင် ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ်တော် မြတ်ကို သာဓုကိုဋ်နအဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပ၍ အနိမိမဇာပနုဖြင့် ပူဇော်ပွဲပြုလိုက်ရပါ သတည်း။

တခန်းတခန်း၊ ရှေ့သို့လှမ်း၍၊ မျှော်မှန်းဆကာ၊ နှစ်လကြာသော်၊ ဆရာတပသ၊ ဘဝတပါး ကြွသွား ပြီးနောက်၊ ရောက်သည့်ကောဇာ၊ ထောင်နှစ်ရာ ရှစ်ဆယ်၊ စွန်းဘယ်နှစ်ခု၊ (၁၂၈၂)ခု တုဟေမ

●တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

ပြာသိုလတောင် ဂုဏ်အသျှင် ထေရ်သခင်မှာ လူ့ခွင့်ဋ္ဌာန၊
ငြီးငွေ့လှ၍၊ ပြောင်းကြနတ်ထံ၊ ပျော်ပမ်းစံသည်၊
အနိစ္စံဓယ ယင်းမစ့၊

ထိုသို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဝနတ်ထံ ပြန်လွန်တော်
မူပြီးနောက် တောင်ကတုံး စေတီတော်မြတ်ကြီးအား အသစ်
ထပ်မံ ငုံ့တည်ရန်ကိစ္စသည်လည်း ရုတ်တရက် အထမမြောက်
ရှိရပြန်လေသည်။ ထိုကာလအတွင်း စေတီတော်မြတ်ကြီး၏
တန်ခိုးတော် ညှိုးလျော်သောအခါအခွင့်ကြောင့် မသင့်သော
ဓါတ်သဘာဝကြုံကြိုက်လာ၍ နတ်နှင့်တကွသော ရဟန်းရှင်လူ
ပြည်သူအပေါင်းတို့သည် ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ စေတနာဗလဝဖြင့်
ဆည်းကပ်ပူဇော် ဖူးမျှော်၍မဝ ရှိကြဆဲမှာပင် စေတီတော်
မြတ်ကို မိုးကြိုးခ၍ တချို့တဝက် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရ
လေ၏။

မံနားကြီးကျောင်း၌လည်း ဒုတိယ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဘဝနတ်ထံ ပြန်လွန်တော်မူပြီးသည့်နောက် ဆရာတော် ဘုရား
ကြီး၏ တပည့်ကြီးဖြစ်တော်မူသော (အရှင်ဝိဇယ) ဘွဲ့အမည်ရှိ
ဆရာတော်က တတိယဆရာတော်အဖြစ် ဆက်လက်သီတင်းသုံး
နေတော်မူလျက် ဒါယကာ ဒါယိကာမ အပေါင်းတို့အား
လောကီ လောကုတ် မယုတ်တိုးပွား အကျိုးများစေခြင်းငှါ
သိမ်တော်ကြီးဘုရားနှင့် တောင်ကတုံးစေတီတော်မြတ်ကြီးကိုပင်
ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်၏ သွန်သင်နုယ အဝဝတို့ဖြင့် မပျက်
အစဉ် ပြုပြင်လျက် နေလေ၏။

တောင်ကတုံး စေတီတော်မြတ်ကြီး ကို
တိုးချဲ့ပြုပြင်ပုံ။

သက္ကရာဇ် ၁၂၈၇-ခုနှစ်တွင် ရွှေကျမ်းမြို့နယ် (ဦးလေးကြီး) အမည်ရှိသော မြို့အုပ်မင်းသည် တောအုပ်ကြီး (ဦးစံ၊ နှင့်အတူ မိမိတို့ စောင့်ရှောက် ထိမ်းသိမ်းရသော ကျေးလက်ဒေသ ရပ်ရွာများကို လှည့်လည်ခဲ့လေရာ တောင်ကတုံးနှင့်မနီးမဝေး တောရွာတရွာ၌ စခန်းချ၍နားနေကြရာ ညအခါသို့ ရောက်သောအခါ တောင်ပေါ်စေတီတော်မှ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြု၍ ဓါတ်တော်ကုန်မြူးသည်ကို ဖူးမြော်ရလေသည်။

နံနက်သို့ရောက်သောအခါ မိမိ၏ အပေါင်းအဖော်များကို ပြောကြား၍ တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြည့်ကြရာ ထီးတော်ကို မိုးကြိုးခ၍ ပျက်စီးနေသော စေတီတော်ကို ဖူးတွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါစေတီတော်ကြီးကို ပြန်လည်၍ ပြုပြင် ဆောင်ရွက် လိုသော သဒ္ဓါပသန္တစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကြလေ၏။

မှတ်ချက်-တောရွာတရွာ ဆိုရာ၌ ခေါလဲ၊ လမ်းကူး၊ ကိုင်းရွာ၊ တော်လှန် ၎င်းလေးရွာ အဘယ်ရွာ ဟူ၍ အတိအကျ မသိရပေ။

သို့နှင့် မြို့ပိုင် (ဦးလေးကြီး) နှင့် တောအုပ် (ဦးစံ) တို့သည် စေတီတော်ကြီး ၍ တည်ထားသော အကျိုး အကြောင်းကို ရပ်ရွာ သူကြီးလူကြီး များအား မေးမြန်း၍

အကြောင်းစုံသိရသဖြင့် မံနားကြီးကျောင်း တတိယဆရာတော် (ဦးဝိဇယ) ထံ သွားရောက် လျှောက်ထား လေ၏။ ထိုသို့ လျှောက်ထား ပန်ကြားပြီးလျှင် ဘုရားပြုပြင်ရန် အတွက် ခရိုင် တွင်းရှိ ဒါယကာ ဒါယိကာမ အပေါင်း တို့အား နှိုးဆော် တိုက်တွန်းလေ၏။ ထိုအခါ တောင်အောက်က အုဋ်များကို တောင်ပေါ်သို့ လှယ်ကုစာတင်နိုင်ရန် အတွက်လည်း မြို့ပိုင်မင်း နှင့် တောအုပ်ကြီးတို့သည် မိမိတို့၏ အာဏာနှင့် စပ်ရာဖြစ်သော ကျေးတောကြီး ခရိုင်၊ ချောင်းခရိုင်ရှိ လူအများကို ခေါ်ယူ တိုင်ပင် ပြောဟောပြီးလျှင် တောင်အောက်က အုဋ်များကို တောင်ပေါ်သို့ လှည်းဖြင့် တင်နိုင်ရန် တောင်ကို လကျာရစ် လည်၍ လမ်း များ ကိုလည်း မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် ကြတ်မတ် စောင့်ရှောက် ကွတ်ကဲကြလျက် ယာယီ တဲစခန်း ဆောက်ဆုပ် ကြပြီးလျှင် မိသားစုအစုံအလင်နှင့်နေထိုင်လျက် လူအများအား ဖောက်လုပ်စေ၏။

တောင်အောက် ရေတံခွန်မှ တက်သွားသော် ကျောင်း ကုန်းသို့ ရောက်၏။ ကျောင်းကုန်းမှအနည်းငယ်တက်သွားသော် လှည်းသွားနိုင်ရန် ဖောက်လုပ်ထားသော တောင်ပတ်လမ်းသို့ ရောက်၏။ ထိုလမ်းနှစ်ခုဆုံရာ၌ မြို့ပိုင်မင်းတို့ နေထိုင်ကဲ့သော တဲစခန်းနေရာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနေရာအရပ်ကို (မြို့အုပ်ကုန်း) ဟု ယခုတိုင် ခေါ်တွင်လျက်ရှိလေသည်။

ထိုသို့ မြို့ပိုင်မင်း ကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက် ကြပ်မတ်ပေး သည်ကို ကျေးတောကြီးခရိုင်၊ ချောင်းခရိုင်ရှိ အားလုံးသော

လူအပေါင်းတို့သည် 'နှစ်စထောင်းအားရ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရှိကြလေ၏။ မိမိတို့ တာဝန်ကြသော လမ်းဖောက်လုပ်ခြင်း ကိစ္စကိုလည်း စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် မကတ်မခို ဝီရိယဗိုလ် လက်စွဲလျက် ပြီးမြောက် အောင်မြင်ပုံကို ရလေ၏။ ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက် ပြီးစီးသော အခါ ဆရာတော်နှင့် တကွ မြို့ပိုင်မင်း တောအုပ်ကြီးတို့သည် ခရိုင်းတွင်းရှိ ရွာသူ ရွာသား တို့အား တောင်အောက်က အုဋ် ကို တောင် ထိပ် ပေါ် သို့ လှည်းများဖြင့် တင်ဆောင် ပို့စေ ပြန်သည်။ ဤနည်းဖြင့် မကြာမီ အုဋ်များစွာ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုစဉ်အခါက ဖောက်လုပ် ထားသော လမ်းသည် ယခုတိုင် ထင်ရှားလျက် ရှိပါသေး၏။

တောင်ပေါ်၌ အုဋ် သုံး ထုံးတို့ ပြည့်စုံပြီးသည်ရှိသော် မံနားကြီးကျောင်း (တတိယမြောက်) ဆရာတော် အမှူးပြုသော မြို့ပိုင်မင်း၊ တောအုပ်ကြီး၊ ခရိုင်လူကြီး သူကြီးများ တို့သည် ပန်းရံအလုပ်သမားများကိုငှား၍ (ပြန်လွန်တော်မူပြီး ဒုတိယ မြောက် မံနားကျောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်အခါ၌) တတိယအကြိမ်စေတီတော်၏ ဘိနင်တော် (၂၄)တောင် တိုးခဲ့၍ အသစ်တည် ထားကဲ့သည့် အတိုင်း အထက်သို့ ဥာဏ်တော် အမြင့် (၃၂)တောင် အထိ စေတီရံ (၄)ဆူ၊ ပန်းအိုး (၈)လုံး၊ နတ်မုခ်၊ နတ်လှေခါး (၄)ခုစီနှင့် တကွ ပြည့်စုံကောင်းမွန်တင့်တယ်စွာ ပြီးမြောက်အောင်မြင်စွာ တည်ထား ပြုပြင်လေသည်။ ထီးတော်ကား မတင်ရသေးချေ။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

မှတ်ချက်။ ယခုအချိန်ထိဖူးတွေ့နေကြရသော စေတီတော် မြတ်ကြီးပင်တည်း။ တောင်ပေါ်သို့ အုဋ်များ တင်ရန် ပေါက်လုပ်သော ကောဇာသက္ကရာဇ် သည် ၁၂၈၈-ခုနှစ် ဖြစ်၍ တတိယ ဆကြိမ် မြောက် စေတီဟောင်းကံ့၍ အသစ်ထပ်မံ ပြုပြင်သော ကောဇာသက္ကရာဇ်မှာ ၁၂၈၉-ခု နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

ထီးတော်တင်လှူရန် စီမံ၍ ထီးတော်ကိုလည်း မန္တလေး မြို့၌ ပြုလုပ်ခိုင်းဆဲမှာပင် သက္ကရာဇ် ၁၂၉၇-ခုနှစ် တပေါင်း လတွင် တတိယမြောက် မံနားကြီးကျောင်း ဆရာတော် (ဦးဝိဇယ)သည် သက်တော် (၄၆)နှစ် သိက္ခာတော်(၂၆)ဝါ အရ ဘဝနတ်ထံ ပြန်လွန်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့ တတိယဆရာတော် ပြန်လွန်တော် မူပြီးသည့်နောက် မံနားကြီးကျောင်း၌ (ဦးပညာသာမိ) ဘွဲ့အမည် ရှိတော် မူသော တပည့်ကြီးက စတုတ္ထမြောက် ဆရာတော်အဖြစ် ဆက်လက်၍ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုသို့ သီတင်းသုံး၍ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၈-ခု တပို့တွဲလသို့ ရောက်သော အခါ၌ ပွဲသဘင်ကျင်းပ၍ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအပေါင်းတို့နှင့် အုပ်အော်သောင်းသောင်း ချိမ့်ချိမ့်ညောင်းလျက် ညိမ့်ညောင်း သာယာ ဒုရိယာအစုံတို့ဖြင့် စေတီတော်ကြီးအား ထီးတော်ကို တင်လှူပူဇော်ကြလေသတည်း။

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၅-ခုနှစ်ကစ၍ သီလ သမာဓိ ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ရွှေဘုံသာကျောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် တတိယမြောက် မံနားကြီးကျောင်း (ဦးဝိဇယ) ဆရာတော်နှင့်အတူ တောင်ကတုန်း တောင်ပေါ်ကျောင်း၌ လေးတော်ယာပထ မျှတရှင်ပြုံး သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူကြ၍ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းတော် မူကြဘူး၏။ ထိုရွှေဘုံသာ ဆရာတော်သည် ဆရာတော် ဦးဝိဇယ ပြန်လွန်တော် မူပြီးသည့်နောက်တွင်လည်း တောင်ကတုန်းတော်တော် မြတ်ကြီးကို အမှီပြု၍ ဝါကပ် သီတင်းသုံးနေတော်မူမြဲဖြစ်၏။ ထိုသို့သီတင်းသုံးလျက်ရှိသော ရွှေဘုံသာ ဆရာတော်ဘုရားသည်လည်း စတုတ္ထမြောက်ဖြစ်သော မံနားကြီးကျောင်း ဦးပညာသာမိ ဆရာတော်နှင့် ကိစ္စကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို တိုင်ပင်နှိုးနှော်၍ ထီးတော်ဘင်လှူ ပူဇော်ခြင်း စသော ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စ အဝဂ္ဂတို့၌လည်း ဝါဝင်ဆောင်ရွက်စဉ် ကာလအတွင်းမှာပင်လျှင် စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မျက်နှာ၌ အာရုံခံတဆောင်း မဆောက်လုပ်၍ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် တဆူကိုလည်း တည်ထားကိုးကွယ်ကြရန် သဘောတူ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ကြပြီး ဖြစ်လေသည်။

ယင်းသို့ အစီအစဉ် ရှိကဲ့သို့အတိုင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် မြတ်ကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ကြရန်အတွက် ကြေး၊ ရွှေ၊ ငွေ စသည်တို့ကို ကောဇာသက္ကရာဇ် (၁၂၉၀-ခု ၁၂၉၉-ခု ၁၃၀၀) ပြည့်နှစ်တို့တွင် အရပ်ဒေသဟူသမျှ၌ အလှူခံ ရှာဖွေ ဆွေးနွေးကြလေသည်။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

ပြဆိုခဲ့သော ကြေး၊ ငွေ၊ ရွှေ စသော ပစ္စည်းဝတ္ထုများ ပြည့်စုံလေသော် ထိုပစ္စည်းများကို မန္တလေးသို့ပို့ဆောင်ပြီးလျှင် ဥာဏ်တော် (၄)တောင် (၂)မိုက် ရှိသော မဟာမြတ်မုနိ ပုံနှင့်တူစွာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးတဆူကို ခိုင်းစေရန် ရုပ်ပွားတော်ကြီး ပြီးစီးသောအခါ မန္တလေးမြို့မှ ရွှေကုမ္ပဏီသို့ပင့်ဆောင် ကြပြီး ရွှေကုမ္ပဏီမှ တောင်ကတုံးအနီး ခေါလဲရွာသို့ ခရိုင်သို့ ခရိုင်သား ဒါယကာဒါယိကဓမ အကြီးအငယ် အနွယ်အလတ် အပေါင်းတို့နှင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာပင့်ဆောင်ကြလေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် (၁၃၀၁)ခုတပေါင်းလပြည့်ကျော် (၄)ရက်နေ့တွင် တောင်ကတုံးခြေရင်းရှိ ဝဲခင်း၌ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဘေဒိဋ္ဌ ကျင်းပလျက် ၎င်းနေ့၌ပင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ခေါလဲရွာမှ ဝဲခင်းသို့ တဖန် ပင့်ဆောင်ကြပြီး (၅)ရက်နေ့ နံနက် အာရုံတက်သော အခါတွင် ထိုဝဲခင်း၌ပင် အနေကဗာ တင်ခြင်း ဆွမ်းဓတန်ကြီးကပ်လှူခြင်းတို့ကိုပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။

နံနက် (၈)နာရီ အချိန်တွင် ရထားယာဉ် ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်ကြပြီးလျှင် ဝဲခင်းမှသည် တောင်ပတ်လမ်း၊ တောင်ပတ်လမ်းမှသည် တောင်ပေါ်သို့ အပြင် အတိုင်းသော ခရီးဖြင့် တူရိယာ မျိုးစုံတို့ တီးမှုတ်နိုးဆော်လိမ့်၍ ချိုငြိမ့် သာယာစွာ တီးမှုတ်ကခုန်လျက် နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ မနေမတုန်နိုင်သော လှူထူပန်သတ်တို့နှင့် ပင့်ဆောင် ကြလေ သတည်း။

ယင်းသို့ ပင့်ဆောင်ကြရာတွင် လှူရှင်ရဟန်းမပင်ပမ်းတံ့ ညှိုးနှမ်းမရှိ ပကတိ ကျန်းမာ ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့ သာယာစွာ

ဖြင့် ပုဝါတဘက်၊ ကြိုးများဆက်၍၊ လက်နှင့်ဆဲယ၊ တွန်းသက
 တွန်း၊ မတွန်းမငြိ၊ ရန်မရှိကြ၊ အားမရနိုင်၊ မြိုင်မြိုင်ဝေဝေ၊
 တောင်ခြေခါးပန်း၊ တောင်တက် လမ်းဝယ်၊ တင့်ဘယ်သာ
 မော၊ အံ့သြမကုန်၊ သဒ္ဓါဟုတို့ကြောင့်၊ နတ်ဘုံခြောက်ရွာ၊
 ထက်ဗြဟ္မာသို့၊ မြန်စွာမချို၊ ပင့်ဆောင်ပို့သည့်အသား ဗုဒ္ဓ
 ကိုယ်စားတော်မြတ် ဖြစ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်မြတ်သည်
 ခိုးဝမြေကြီး ပဲ့တင်ဟီးမျှ ဆော်တီးမျိုးစုံတို့ဖြင့် အောင်ဘိသိက်
 ခြုံလျက် တောင်ထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသတည်း။

ဤသို့ အစဉ်အားဖြင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီး တောင်ထိပ်
 ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်ကြပြီး သင့်တင့် လျောက်ပတ်စွာ အာရုံခံ
 မုန့်အတွင်း၌ မှီတင်းစံပျော်၍ လူနတ်ဗြဟ္မာ သက္ကဝါတို့အား
 သနားကရုဏာ မေတ္တာရေးရှု၊ အာရုံပြုလျက်၊ ယခုထက်တိုင်၊
 တွန်းလှိုင်ပွင့်လင်း၊ သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ရှိတော်မူ၏။

မှတ်ချက် = စတုတ္ထဆရာတော် ဦး ပညာ သာ မိ သည်
 သက္ကရာဇ် (၁၃၀၈)ခု ကဆုန်လ၌ လူဝတ်လဲပြီး ယခု
 ထက်တိုင် မိနားရွာ၌ နေလျက်ရှိ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၉-ခု နှစ်သို့ ရောက်သော အခါ၌ကား
 မိနားကြီး ကျောင်း၌ သိသာနု သိဿ ဖြစ်တော် မှေးသာ
 (ဦးကောဝိဒ) အမည်ရှိ ပဉ္စမမြောက် ဆရာတော် သီတင်းသုံးတော်
 မူ၏။ ထိုစဉ်ကာလဝယ် ပန်းတင် အမည်ရှိ သော ရွာကျောင်း၌
 လည်း ဦးနန္ဒိယ ဆွဲသညာ ချီတော်မူကာ ဆရာတော် သီတင်း
 သုံးတော်မူ၏။

•တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

ထိုပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ပါး တို့တွင် ပန်းတင်ရွာကျောင်း ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယသည် မံနားကြီးကျောင်းဆရာတော် ဦးကောဝိဒထက် အသက် သိက္ခာ ဝါအားဖြင့် ကြီးတော် မူသဖြင့် ၎င်းဦးနန္ဒိယ ဆရာတော်ကိုပင် ပထမ ဂဏာ စ ရိယ၊ ဂဏာ ပါ မောက္ခ တင်မြောက်ပြီးလျှင် မံနားကြီးကျောင်း ဆရာတော်ကို ဒုတိယ ဂဏာ စရိယ၊ ဂဏာပါမောက္ခ အဖြစ် တင်မြောက်တော် မူကြ လေ၏။

ထို ဆရာတော် နှစ်ပါး၏ လက်ထက်တော် အခါတွင် ရှေးဆရာတော် အဆက်ဆက်က ဆောင်ရွက် ပြုလုပ်ကိုးကွယ် ကြစဉ် အခါအခွင့်မသင့်သေး၍ မပြီးသေးဘဲ ကျန်ရစ်နေသော တောင်ကတုံးစေတီတော်ကြီးနှင့် ရုပ်ပွားတော် ပလ္လင်တော် အခင်းမရှိသော အာရုံခံတန်ဆောင်းများကို ပန်းတင်ဆရာတော် မံနားဆရာတော် အမှူးပြုသော အထက် (ချောင်း)ခရိုင် အတွင်းရှိ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များက ဝါယကဒါယိကာမ တို့အား တရားဓမ္မ ဟောညွှန်ပြ၍ ပြီးစီးအောင်မြင်စေရန် ဆောင်ရွက်တော်မူကြလေသည်။

ထိုသက္ကရာဇ် ၁၃၀၉-ခုနှစ်တွင်ပင် တောင်ပေါ်ရှိ စေတီ တော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးတို့ကို ဆွမ်းတော်ကြီးကပ်လှူခြင်း ရှေ့သင်္ကန်းပူဇော်ခြင်း အစရှိသော ဗုဒ္ဓကိုဝံ့ ဟူသမျှတို့ကို ပြုလုပ်ကြလေသည်။

ဤကား ယခုထက်တိုင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူကြ သော နာယကဆရာတော်များ၏ ဆောင်ရွက်မှုအစပေတည်း။

၎င်းနှစ်ဦးပင် ဝသန္တ မိုးဥတုသို့ ကျရောက်သောအခါ
 ဒုတိယအကြိမ် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို မိုးကြီးခသဖြင့်
 စိန်ဖူးတော် မြေကျပြန်လေသည်။ အရှေ့ဘက် ထီးတော်
 အောက်မှစ၍ တတိယ ပဉ္စယာသို့ ရောက်အောင်လည်း
 စေတီတော်မြတ်ကြီး ပဲ့ ရဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။
 စေတီတော်မြတ်မှလည်း ဝိတ်တော် ကွန်မြူးခြင်းသည်
 ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့ ဓါတ်တော် ကွန်မြူးသည်ကိုလည်း
 ရဟန်းရှင်လူဟူဟူသမျှ ဝေနေယျတို့တည်း မကြာခန ဖူးတွေ့ကြရ
 လေ၏။ ဤသို့ကွန်မြူးသည်မှာလည်း နိယာမ အစဉ်သဘော
 ဖြစ်၍ ယခုတိုင်ပင် ဖူးမြင်ကြစေပါသည်။ စေတီတော်မြတ်၏
 ဣဒ္ဓိဝိလာသော အစိန္တယောကာ ဩဇာညီညွတ်တယ် ကောင်း
 လေစွ တကား။

စေတီတော်ကို မိုးကြိုးခ၍ ပျက်စီးခဲ့လေသော် နာယက
 ဆရာတော်တို့သည် ကျေးဇူးကြီး အထက်ခိုင်ချောင်းခိုင်
 ဖြစ်သော စင်းဖုတ်၊ တာလီ၊ ခေါလဲ၊ လမ်းကူး၊ သရက်ချို၊
 ကိုင်ရွာ၊ တော်လှန်၊ မြိုင်သာ၊ ပန်းတင်၊ တုံးကောက်၊
 ပာနားကြီးရွာစသော ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များနှင့်တကွ
 ရုပ်နှာဒါယကာ ဒါယိကာအပေါင်းတို့အား ပျက်စီးနေသော
 စေတီတော်မြတ်ကို ပြုပြင်ကြရန် တိုင်ပင်ကြလေသည်။

ဤကဲ့သို့ တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြပြီးသော် ရှေးဆရာတော်
 များနှင့် ဒါယကာများတို့သည် တောင်တူးတူးဘုရား၌ အသုံး
 ပြုကြရန် စင်းဖုတ်ရွာတွင် ပြုလုပ်ဘာသော အုတ်များကို

တောင်ကတုံးဘုရားသို့ ခရိုင်သူ ခရိုင်သားတို့အား ပို့ဆောင်
 ကြစေ၍ ထူး၊ သဲ၊ ဘိသိပ်မြေတို့ကိုလည်း တောင်ပေါ်သို့
 တင်ဆောင်စေပြီးလျှင် အလုံးစုံ ပြည့်စုံလေသော် ပန်းရန်
 အလုပ်သမားများငှားပြီး သက္ကရာဇ် ၁၃၁၀-ခု နယုန်လပြည့်
 ကျော် ၁-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် နာယက ပန်းတင်ဆရာတော်
 မံနားကြီး ဆရာတော်တို့နှင့် ဦးအစိစွ (ယခု ဖောင်လှန်
 ဆရာတော်) တို့သည် ယခုသမိုင်းကရေးသော သူ စသော တပည့်
 များစွာနှင့်တကွ ပန်းရံသမားတို့ပါ တောင်ပေါ်သို့ထက်ကြ၍
 စေတီတော်မြတ်ကြီး ပျက်စီး နေသည်ကို ပြုပြင်ခြင်း၊ ရုပ်ပွား
 တော်ကြီး ကိန်းဝပ်တော် မူသော ဂန္ဓဏုဒ္ဓိ တိုက်တော်ကို
 ပြုလုပ်ခြင်း၊ အာရုံခံအတွင်း သမံတလင်းခင်းခြင်း ဤသို့သော
 ကိစ္စရပ်များကို ခရိုင်သံဃာ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ တို့၏
 အကူအညီဖြင့် ကိစ္စပြီးစီးအောင်မြင်ကြပြီး ၎င်းနှစ် ဒုတိယ
 ဝါဆိုလဆန်း (၁၃)ရက် တနင်္ဂနွေ နေ့တွင် အန္တရာယ်မရှိ
 ဘေးမထိဘဲ ကတိကျန်းမာရွှင်လန်းစွာနှင့်မိမိတို့အခြံနေထိုင်ရာ
 ရုပ်ရွာဒေသ ဝိဟာရသို့ ပြန်ရောက်ကြလေသတည်း။

(၎င်းနှစ်၌ ဝါငယ်ထပ်သည်)

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၀-ခု နှောင်းတန်ကူးလဆန်း (၇)ရက်
 နေ့တွင် တောင်ခြေရင်း ပဲ့ခင်း၌ ဘုရားစေတီတော်မြတ်ပူဇော်
 ပွဲကို ပြုလုပ်ကျင်းပကြလေသည်။

ထိုပွဲတော် အတွင်းမှာပင် စိန်ဖူးတော်အသစ် လှူဒါန်း
 ခြင်း၊ ထီးတော်ကိုလည်း ရွှေအသစ်ထပ်မံချခြင်း အစရှိသော
 ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော် ကျင်းပပြုလုပ်ခြင်းတို့ကား နာယက ပန်းတင်
 ဆရာတော်၊ မံနားဆရာတော်တို့၏ ရှေးဦးအစပထမပေတည်း။

ထိုမှ နောက်ဖြစ်သော သက္ကရာဇ် ၁၃၁၁-ခုနှစ်၌လည်း တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၂-ရက်နေ့မှ ၅-ရက်နေ့ အထိ စေတီတော် မြတ်ကို ပူဇော်ခြင်းဟူသော ပွဲတော်ပြုလုပ်ပြန်လေသည်။

တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၃-ရက်နံနက်တွင်လည်း ဆွမ်းတော်ကြီး ဓာတ်လှူခြင်း၊ နယ်အရပ်ရပ်မှ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူ အများ၏ နည်းများမဟူ ပေးလှူကြသော အလှူဝတ္ထု တို့ဖြင့် ကောင်းမွန် တင့်တယ် လှန်းဆန်းကြယ်သော မင်္ဂလာတော် စလွယ် စုလှား ဗုဒ္ဓတန်းဆာတော်ကို ပူဇော်၍ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် မြတ်ကြီးအား လှူဒါန်းခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်ကြလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၂-ခု တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၄-ရက်မှစ၍ ၇-ရက်နေ့အထိ စေတီတော်မြတ်ပူဇော်သော ပွဲတော် ကျင်းပ ပြီးလျှင် ပွဲတော်အတွင်း၌လည်း ရုပ်ပွားတော်မြတ် သီတင်း သုံးတော်မူရာ ပလ္လင်တော်ကို မှန်စီရွှေချခြင်းအမှု ပြုလုပ် လှူဒါန်းပြန်လေသည်။

သက္ကရာဇ် (၁၃၁၃၊ ၁၃၁၄၊ ၁၃၁၅) ခုနှစ်များတွင် ပြည်တွင်းသုပန်ရန်များကြောင့် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲ မပြုလုပ်ရပေ။

ထိုသို့ ၃-နှစ်အဆက်ပြတ်၍ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၆-ခုနှစ်တွင် စေတီတော်မြတ်ပူဇော်ပွဲကို ဆက်လက်ကျင်းပပြန်လေသည်။ ၁၃၁၇-ခုနှစ်၌လည်း ပွဲတော်ကို ကျင်းပပူဇော်ရမြဲဖြစ်သည်။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၈-ခုနှစ်တွင် ပဲ့တော်နှင့်တကွ ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွား
တော်မြတ်၏ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော် မုခ်ဝ၊ သံတံခါးကြီးကိုပါ
လှူဒါန်း၍ (၁၃၁၉ = ၁၃၂၀) ခုနှစ် များတွင်လည်း
ပဲ့တော်ကို ဆက်လက်ကျင်းပရမ္ဘာ ဖြစ်လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၁-ခုနှစ်တွင်မူ ပဲ့တော်နှင့်တကွ အာရုံခံ
အသစ်တဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၂-ခုနှစ်၌ ပဲ့တော်အတွင်း အလှူခံငွေ
သေတ္တာပြုလုပ်၍ ထိုနှစ်မှစပြီး တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၅-ရက်
နေ့ကို နှစ်စဉ် ပဲ့တော်ရက်အဖြစ် နာယက ဆရာတော်များက
အတည်ပြု သတ်မှတ်ကြလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၃-ခုနှစ်တွင် အာရုံခံ အသစ် တဆောင်
ဆောက်လုပ်၍ သမံတလင်း ခင်းခြင်း၊ အာရုံခံ အဟောင်း၌
ပျက်စီးနေသော သမံတလင်းကို ပြုပြင်ခြင်း တို့ကို ပြုလုပ်
လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၄-ခုနှစ်တွင် စေတီတော် မြတ် ကြီး ကို
ရွှေသင်္ကန်းတော် ဆိုင်းရေ (၁၀၀) ဆက်ကပ် လှူဒါန်းသည်။
အထက်ယိုးတော်အောက်မှ ဖေါင်းရစ်ပြည့်အောင် ရွှေသင်္ကန်း
ရောက်သည်။

၎င်းနှစ် မတိုင်မှီ လှူဒါန်းသော ရှေးနှစ်များတွင် စေတီတော်
မြတ်ကြီးကို မကြာမကြာ မိုးကြိုး ခုတ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့်
သက္ကရာဇ် ၁၃၃၀-ခုပြည့် နှစ်က အသစ် ထပ်မံ

တင်လှူထားသော စိန်ဖူးတော်မှာ တတိယ အကြိမ် မိုးကြိုးဒဏ်ကြောင့် မြေသို့ရောက်ရပြန်တော့သည်။ ဤအကြိမ်၌ စေတီတော်မှာများစွာ မပျက်စီးတော့ပေ။ စိန်ဖူးတော်ကိုလည်း ယခုတိုင် အသစ်ထပ်မံ မတင်သေးပေ။ စေတီတော်ကိုရှေ့သင်္ကန်း လှူဒါန်းပြီးသည့် အခါမှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင် မိုးကြိုးမပြစ်တော့ ပေ။

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၀-ခုနှစ် ပွဲတော်တွင်း၌ စေတီတော်ဖြတ် ကြီးကို ရှေ့ဆိုင်းရေ (၁၀၀) တရာ လှူဒါန်းပြန်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၉-ခုနှစ် တွင်လည်း ပွဲတော်ကို ကျင်းပ ပူဇော်ပြုဖြစ်၍ ၁၃၃၀-ခုနှစ်၌လည်း ပွဲတော်နှင့်တကွ ရှေ့ဆိုင်း ရေ (၆၀) ခြောက်ဆယ် လှူဒါန်းပြန်သည်။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစီအစဉ်ဖြင့် (ငွေစောင်)ခေါ် တောင်ကတုံး ပွဲတော်သည် နှစ်စဉ် တပေါင်း လပြည့်ကျော် (၅)ရက်တွင် အတည်အမြဲဖြစ်ခြင်း၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၈)ရက်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၇)ရက်နေ့များတွင် အစဉ် မပျက် ဆွမ်းတော်ကြီး ကပ်လှူခြင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး ပူဇော်ခြင်း အစရှိသော ကိစ္စအဝဝတို့ကို နာယကဆရာတော် များ ဦးဆောင်သော ကျေးဇောကြီး အထက်ခရိုင်၊ ချောင်း ခရိုင် သံဃာ့စောဓိများနှင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်း တို့သည် စည်းလုံးညီညွတ် စေတနာဖြင့် ဝမ်းပန်း တသာ အစဉ် ထာဝရပြုလုပ်ကြခြင်းမှာ ယနေ့ထက်တိုင် သတင်းလှိုင်၍ ပျံ့ကြိုင် ထုံမွှေးလျက် ရှိပါသော့သတည်း။

နိဂုံး

တြိရတနံ ဂုဏ်ပေါင်းလျှံသား၊ ဆယ်တန်ဟတ္ထာ ကြာဠု
 လွှာဖြင့် သဒ္ဓါစေ့ဖြိုး ဦးထိပ်မိုး၍ ရှိခိုးပြီးခါ သမိုင်းစာကို
 ဖေ့ရှာစုံစမ်း၊ မေးမြန်းဆွယ်သွယ် သိမ်ဝယ်ကျောက်စာ
 တဖြာ တကြောင်း၊ ခေါင်းလောင်းကမ္မည်း၊ မံနားကြီးမည်
 ဆရာထေရ်၏၊ ရေးသည်မှတ်တမ်း စာငွေပန်းကို မှီငြမ်းပြုခါ
 ဤကျမ်းစာကို ဂံမှာရာသီ၊ နွေပီ၍လာ နှစ်ကောဇာကား၊
 အောင်စာစမ်းအိုင်၊ ၁၃၃၁-ခု နယုန်တိုင်မှဆုတ်ပက္ခတိုင်ဒွါဒသ
 (၁၂) မြောက်နေ့ရောက် ဆင်မှတ် ၄-ဟူး၊ စက်မြတ်ခါမှ၊
 နံနက်ဆီမှ၊ နာရီငါးခု၊ စွန်းမှုမိနစ်လေးဆယ်ဖြစ်ဝယ်၊ ရေးသွယ်
 သီကုံး၊ ပုတီးလုံးသွင်၊ စာပလ္လင်ကို အောင်မြင်ပြီးဆုံး နိဂုံး
 ခါပတ် အပြီးသတ်သည် သိမှတ်နေောင်လာ အများတည်း။

ယခု ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော

နာယက ဆရာတော်များ

၁။ ပန့်တင်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်	ဦးနန္ဒိယ။
၂။ မံနားကျောင်းတိုက်ဆရာတော်	ဦးကောဝိဒ။
၃။ တော်လှန်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်	ဦးအာဒိစ္စ။
၄။ လှမ်းကူးကျောင်းတိုက်ဆရာတော်	ဦးစန္ဒာဘာသ။
၅။ ခေါလဲကျောင်းတိုက်ဆရာတော်	ဦးသုဝဏ္ဏ။
၆။ စင်းဖုတ်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်	ဦးဩသာသ။
၇။ တာလီကျောင်းတိုက်ဆရာတော်	ဦးပဏ္ဍိတ။
၈။ ဝိသာနကျောင်းတိုက်ဆရာတော်	ဦးနန္ဒန။

နောက်ဆက်တွဲ

ဘုရားဖြစ်တော်စဉ် အတ္တပ္ပတ်တော်အကျဉ်း
ရှစ်လုံးတွဲ။

၁။ သင်္ချေလေးရပ် ဒီပင်ထံရင်း မိန့်ပျာဒိတ်ကြား အင်္ဂါစေ့။	တသိန်းကပ်မှာ ဝတ်စင်း၍သာ ဟောထားလေရာ ရသေ့ သုမေဓာ။
---	--

၂။ သုမေဓါမှ ဘဝဇာတ်များ နှစ်ကျိပ်လေးပါး ဒါနုမျိုး	ဝေဿန့်တိုင်ခါ ဖြစ်ပွားခါခါ ဘုရားထံမှာ စိုက်ပျိုးကြံချလာ။
---	---

၃။ ဝေဿနံဘဝ မြန်းကြူတုသ္မိ
 သေတကေတု ခေါ် မှုနာမည်
 နုတ်အများထက် ပွားတက်ရုပ်ရည်
 လေးထောင်ဆောင်း နှစ်ပေါင်းစံခဲ့သည်။

၄။ ဗြဟ္မာဒေဝံ ညီညဖြာဖြာ
 လောင်းတော်ထံရင်း ချင်းနင်းကပ်လာ
 တောင်းပန်အများ သနား ညွှာတာ
 အချိန်ကြာ ပွင့်မှ တော်မည်သာ။

သန္ဓေယူခဏ်း

၅။ နုတ်ပြည်နန်းမှ မြန်းကြူလေသော်
 ကပ္ပိပြည်ကြီး ခမည်းသူဒွေါ
 မာယာကြာခန်း ညာနန်းတောင်ပျော်
 အမိရင်း ဖြည့်တင်းပါရသော်။

၆။ ခြောက်ဆဲ့ ခွန်ကြာ သက္ကကောဇာ
 ဝါဆိုလပြည့် ကြက်နုဒိနာ
 အာသဠီစန်း ယှဉ်မြန်းသောခါ
 သန္ဓေကိန်း ငြိမ်းဘို့စိတ်ကြံရှာ။

ဘွားမြင်တော်မူခဏ်း

၇။ ဆယ်လတိုင်ကြာ မာယမယာ
 ဝေဒေဟသို့ မြန်းဘို့စိတ်သာ
 မင်းထံခွင့်ရ သမ့်လှလှမ်းမှာ
 ပြင်ဆင်မှု ငါးခုယူဇနာ။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

၈။	ကပ္ပိနန်းမှ လုမ္ဗိပင်မင်း ကိုင်းခက်ယိုင်နှံ ဘွားချိန်ကြ	မြန်းကြကသာ အင်ကြင်းဝေဆာ ကိုင်းဆွဲကာသာ ကမ္မလုပ်၍လာ။
----	--	---

၉။	ခြောက်ဆဲ ရှစ်ကြ ကဆုန်လပြည့် ကြွယ်ဝိသာခ ဘွားမြင်မြောက်	သက္ကကောဇာ ပူးနေဒိနာ စန်းလှယှဉ်ခါ ဘုန်းတောက်တို့ဗုဒ္ဓါ။
----	--	---

၁၀။	ဘွားမြင်မြောက်ပြီး ဗြဟ္မာလူနတ် ကိုယ်ပြည်ထံမှောက် ပြည်တော်လုံး	ဂုဏ်ကြီးမဟာ သံဃာရံကာ ပြန်ဆောင်လာကာ အုံးအုံးကြက်ဆူခါ။
-----	--	---

မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူခဏ်း။

၁၁။	အရှယ်တော်ရောက် ဘုံသုံးဆောင်နန်း မောင်းမလေး သောင်းခညောင်းဝန်းရံ ရသော်အား	ဆဲခြောက်နှစ်မှန် စံမြန်းနေပြန် ညာထားအမြဲစံ။
-----	--	---

၁၂။	နှစ်ဆဲကိုးနှစ် ထောင်စရာင်ခြည်လင်း ရသော်ရွှေနတ် ရာဟုလှ	တုက်စစ်ရောက်လာ လမင်းသဏ္ဍာ သားမြတ်ဘွားခါ ခေါ်ကြမည်နာမာ။
-----	--	---

တောထွက်တော်မူခဏ်း။

- ၁၃။ အိုနာသေခဏ်း
ဥယျာဉ်ရုစား
ဝါဆိုလပြည့်
သံဝေရ
ရဟန်းအသွင်
နတ်များဘန်ဆင်
ကျားနေ့မှာပင်
နန်းမှတောသို့ဝင်။
- ၁၄။ နော်မှာသောင်ကမ်း
ခန္ဓကနှင့်
ပြန်ချိန်ကြ၍
ခန္ဓက
ထောက်မြန်းလေသော်
ဆန္ဒညီတော်
ခါကြပါနော်
မြန်းကြနတ်ထီးပျော်။
- ၁၅။ ဆန္ဒမှာလဲ
ခါခါဟစ်ကြေး
နေချင်လျက်နှင့်
ကပ္ပိနန်း
ငိုပဲ့ဆင်ရှာ
ပူးဆူးသောကာ
ပြန်ထွက်ခါသာ
မြန်းရတယောက်သာ။
- ၁၆။ ရဟန်းပြုပြီး
ငါးလီဝဂ္ဂ
နေ့ညဉ့်မလတ်
ခြောက်နှစ်မျှ
လူ့ထီးဘုရင်
ခယပြုစဉ်
ကျင့်မြတ်ပန်ဆင်
ခဲစွာကျင့်လျက်ပင်။

ဘုရားဖြစ်တော်မူခဏ်း။

- ၁၇။ ကျင့်လျက်နေပြီး
သမာဝိရီ
အလယ်အလတ်
အိပ်မက်ကြီး
ဥာဏ်ကြီးမယင်
မျှညီတူပင်
ကျင့်မြတ်ကိုဆင်
ထီးထီးမြင်ငါးအင်။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

၁၈။	အိပ်မက်အကြောင်း ညောင်ပင်းခြေရင်း သုဇာတဟု သားဦးဘွား	ပြန်ပြောင်းဥာဏ်ဆင် မှီတင်းနေစဉ် နာမမည်တွင် ထင်ရှားတောင်းဆုပင်။
-----	---	---

၁၉။	နတ်ကြီးထင်ရှား သနာနို့စွမ်း တောင်းဆုပြည့်ရ ရွှေခွက်တွင်း	ဆင်လျားနေစဉ် ထူးမမ်းကြည်ရှင် မုချဤတွင် ထည့်သွင်းလှလျက်ပင်။
-----	---	---

၂၀။	တိသုဉ်ကေ-သက္ကဏှရောက်လျှင် ကဆုနံလပြည့် ဗောဓိပင်ရင်း ဘုရားဖြစ်	ဗုဒ္ဓနေ့ဆင် မြက်ခင်းပလ္လင် ငါးညစ်မာရ်မျိုးနှင်း။
-----	---	--

ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူခဏ်း။

၂၁။	ခုနစ်ဌာန ကိုယ်ကဖြိုးလျှပ် သုံးကြိမ်ညွတ်ခ အမြိုက်ဆေး	စေ့ငှတည်နေ မိုးနတ်ပြဟေ ပါဒစက်ဗေ တိုက်ကျေးသုံးဝေနေ။
-----	--	---

၂၂။	တိသုဉ်ကေ နာဂဒိန ကျေးဇူးရှိငြား ဓမ္မစက်	ဝါလပုဏ္ဏမေ မိဂဒါယေ ငါးပါးဝဂ္ဂေ ဟောမြက်ချေချိတ်ပေ။
-----	---	--

၆၀

၂၃။ လေးဆယ်နှင့်ငါး
သက်တော်တက်စစ်
တရားစည်ကြီး
နိဗ္ဗာန်မြို့

ပိုင်းခြားဝါတွေ
ရှစ်ဆယ်ဖြစ်ပေ
မည်ဟီးဆော်ထွေ
ဆောင်ပို့တို့ဒွေ။

၂၄။ ဗုဒ္ဓေကိစ္စ
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း
လူနတ်အများ
ကျွတ်တန်းရ

ငါးဝကိုသာ
မဆိုင်း (ပြုရှာ) မိန့်မှာ
သိကြားပြဟွာ
ရေပြ မဘွက်သာ။

ပရိနိဗ္ဗာန် စံစင်တော်မူခင်း

၂၅။ ပါဝါပြည်သား
သံဃာတော်များ
ဝက်ပျိုသားနှင့်
မည်နာမ

တိုးပွားသဒ္ဓါ
ဘုရားပင့်လာ
သားမြမ်းလှူရှာ
စုန္ဒဒါယကာ။

၂၆။ သားမြမ်းသုဉ်းပြီး
သေလောက်ပါးနိုး
ကုသိနန်းသို့
ဥယျာဉ်တွင်း

ဘုန်းကြီးတေဇာ
အားကြီးဒုက္ခာ
မြန်းကြလို့လာ
အင်ကြင်းပင်နှစ်ဖြာ။

၂၇။ ရာလေးဆဲ ရှစ်
ကဆုန်လပြေ
နိဗ္ဗာန်ရှေ့နန်း
ကပ်လုံးသိမ့်

သက္ကရာဇ်မှာ
ခြသေ့ဒိနာ
စံမြန်းလေရာ
ခြိမ့်ခြိမ့်ဟစ်ကြေးပြာ။

ထောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

တေဇောဓာတ် လောင်တော်မူခြင်း

၂၀။	ကဆုန်လရက် ဂဠုန်နေ့မြတ် ဗြဟ္မာလူနတ် မွေတော်ဓာတ်	ဆုတ်ပက်ငါးကြုံ တေဇောဓာတ်ဟုန် ခြင်းကပ်စိုင်းအုံ ရှက်ရပ်ကြွင်းလို့ပုံ။
-----	---	---

ဘုရားဖြစ်တော်စဉ် နေ့ခုနစ်ပါး

၂၉။	ကြွက်မြတ်သန္ဓေ တောဝင်ကျားလှ စက်လျှင်နာဂ ဂဠုန်နေ့	ပူးနေ့ဘွားမြင် ဗုဒ္ဓနေ့ဆင် သီဟစံဝင် ကြုံတွေ့ တေဇောပင်။
-----	---	---

သတိထွား စဉ်းစားဘွယ်

၃၀။	ဂုဏ်တော်ကိုးဝ သင်္ခါရတွင်း တို့လို့နှစ်စုတ် မရှိသား	ကြီးလှသမ္ဘာ မကင်းနိုင်ရှာ ဂုဏ်ယုတ်လှမှာ စကားဆိုဘွယ်ရာ။
-----	--	---

၃၁။	သာသနာနေဝန်း ခါနသီလ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း လို့ယုရ	ထွန်းခိုက်သောခါ ဘာဝလှလှာ ငြိမ်းဘို့ဘဖြာ ဘဝပဒေသာ။
-----	--	---

၆၂

ရွှေကမ္ဘာ

၂။ သတိတရား
သတိလက်လွတ်
ဆေလျှင်ပါယ်သွား
သတိရှိ

လက်ထားကိုင်နေ
တောင်ကျတ်ငှက်ပေ
တို့များဝေနေ
မြဲ၏ထက်ရွာပေ။

(အရှင်မဏ္ဍလ)

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

- ၁။ ငါးမာရ်ဇိန ဗိုဒ္ဓထွဋ်တင်
သစ္စာပွင့်လင်း ဖေါက်ထွင်းသိမြင်
ဂုဏ်တော်ကိုးဝ ဟတ္ထဆယ်အင်
ဦးထိပ်မိုး ရှိခိုးပဏာတင်။
- ၂။ သုက္ခာတာစ ခြောက်ဝဂုဏ်ဖြာ
ညစ်ကြေးကင်းပ ဓမ္မခန္ဓာ
ပူဇာရဟ နေ့ညမကာ
သက္ကစ ဦးချဝန္ဓနာ။
- ၃။ သုပ္ပုပ္ပန္န ကိုးဝဂုဏ်ဖြာ
အရိယာယ အဋ္ဌပုဂ္ဂလာ
မျှော်ကာရည်မှန်း ရဟန်းသံဃာ
သဒ္ဓါပန်း ရှင်လန်းကန်တော့ပါ။
- ၄။ ကိုးဂုဏ်ကျော်ကြား ဘုရားမြတ်စွာ
လောကသုံးပါး ထင်ရှားပွင့်လာ
မသိပါဌား အများသူငါ
မောဟုဖုံး မိုက်ထူးထိုအခါ။

၅။ လောကမှောင်တိုက် ရှုလိုက်သောခါ
 ရာဂသောသော ထူးပြာများစွာ
 တရားမဟော ဗုဒ္ဓေါသက္ကာ
 အကြံပွား ထင်ရှားဖြစ်တော့တာ။

၆။ ထင်ရှားကြံဖြစ် သိလှစ်ပြဟွာ
 ဤလောကကြီး ပျက်စီးတော့မှာ
 နှလုံးမအေး ပူရေးပိုခါ
 လူ့ပြည်တွင်း သက်ဆင်းတော့မည်သာ။

၇။ သဟမ္ပတိ မည်ရှိပြဟွာ
 သုဒ္ဓါဝါသ ဘုံကဆင်းလာ
 ရှင်တော်ဘုရား တရားမွော
 ဟောပါပြား ဝပ်တွားတောင်းပန် ရှာ။

၈။ တောင်းပန်စကား ပယ်ငြားနှစ်ခါ
 သုံးခါစေ့ငှ ခွင့်ပြုဗုဒ္ဓါ
 တရားရောင်လင်း ပွင့်လင်းသာယာ
 အခါဦး လထူးဝါဆိုပါ။

၉။ ဝါဆိုလပြည့် ကြံ့တွေ့ခါမှီ
 ဓမ္မာတရား ဟောကြားခဲ့သည်
 ပဉ္စဝဂ္ဂ ပါရှိအတည်
 နတ်အပေါင်း ခညောင်းလေတော့သည်။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

၁၀။ တိုက်တသောင်းမှ
 ပဉ္စဝဂ္ဂ
 ဝါဆိုလပြည့်
 ကောဏ္ဍည

၁၁။ ဦးစွာကျွတ်ရေး
 စူဠကောဠ
 အတိတ်ကာလ
 ကိုးကြိမ်မျှ

၁၂။ ကိုးကြိမ်ဦးစွာ
 ဘဝနောင်လဲ
 သံသာဝဋ်ခန်း
 ကောဏ္ဍည

၁၃။ မြတ်လှထေရ်မူ
 ဗုဒ္ဓံပုဂ္ဂိုလ်
 စူဠကောဠ
 အလှူဦး

၁၄။ သဒ္ဓါရွှင်မြူး
 လှူဦးလှူဆဲ
 မဟာပုလ
 အင်္ဂုတ္တ

၁၅။ မြတ်ရှင်မိန့်ဟ
 ထင်စွာဖော်ပြ
 ယခုဘဝ
 သရုပ်ခွဲ

နတ်ပေါင်းပြဗ္ဗာ
 ငါးဝအပါ
 ဟောသည့်နေ့မှာ
 ဦးစွာကျွတ်တန်းပါ။

ကြံတေးယူပါ
 နာမသညာ
 ဒါနအရာ
 ဦးစွာလှူဒါန်းရှာ။

မြတ်လှထေရ်နာ
 စိတ်စွဲခါခါ
 ကျွတ်တန်းကြွလာ
 မြတ်လှထေရ်မဟာ။

အားပြုကြနော်
 နဝမခေတ်ပေါ်
 စံပြပုံပေါ်
 ရွှင်မြူးပြုဘို့တော်။

ကြည်နူးစေရာ
 ပြီးလဲစမ်းသာ
 ဒါနအရာ
 ဗုဒ္ဓမိန့်သေချာ။

ဒါနအရာ
 ကျိုးဖလမှာ
 ဒိဋ္ဌပေါ်လာ
 မှတ်စွဲဤသို့ပါ။

- ၁၆။ ချစ်ခင်သူများ
ဆည်းစာပိခစား
မျက်နှာလှပ
နောက်ဘဝ
ထင်ရှားပေါ်လွင်
ကျော်ကြားဂုဏ်အင်
ဘဝကြည်ရှင်
ရောက်ရန်တပြည်ပင်။
- ၁၇။ နတ်ပြည်လူ့ရပ်
ကျင်လည်တုံ့ငြား
ဥစ္စာရေးအိုး
စည်းစိမ်တိုး
ဆက်စပ်ခါသ။
စီးပွားချမ်းသာ
အစိုးပိုင်စွာ
ကျော်ဟိုး ဂုဏ်တေဇာ။
- ၁၈။ ချမ်းသာကိုပေး
နှစ်လုံးပိုက်ထွေး
သီလာစာရ
နေ့စဉ်တိုင်း
မုတ်ရေးတဖြာ
ညစ်ကြေးပယ်ခွာ
ကျင့်ကြမြန်စွာ
ညွတ်ကိုင်းပြုအပ်ပါ။
- ၁၉။ ညွတ်ကိုင်းပြုရ
ဒါနထက်က
ဥပေါသထ
ဗုဒ္ဓဟော
သီလမြတ်မုနီ
ကျော်သဲအလွန်
သုတ္တမိန်သွန်
မုတ်လောသန္ဓေ။
- ၂၀။ သူတော်စဉ်များ
သီလအကျင့်
ဖြစ်ရာဘဝ
သက်တရာ
မုတ်သားတဖြာ
ကျိုးဖြင့်ထင်စွာ
လှပရုပ်ဝါ
မုချရှည်ကျော်ကာ။
- ၂၁။ ရာကျော်အသက်
ရှည်ကြာသော်လဲ
ထောဂါဟူ၍
ခန္ဓာဆွေး
ဆက်လက်ခန္ဓာ
ကင်းမြဲအနာ
မြူငွေ့မလာ
ပျော်ရေးနတ်ဘုံမှာ။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

- ၂၂။ သဒ္ဓါပြည့်ဝ
ပြည်သူအများ
သာသနာရောင်ဝင်း
မြန်ပြည်ရိုး
- ၂၃။ တေဇာမညိုး
အညာဒေသ
ရွှေကျမို့မ
တောမြိုင်လမ်း
- ၂၄။ သာယာဖြောင့်တန်း
ယေမာတင့်ဆန်း
သီဘာရေချမ်း
သူတော်မြန်း
- ၂၅။ သူတော်မြတ်များ
တောင်တော်သည်ကား
ငွေတောင်ကိုဖုံး
တောင်ကတုံး
- ၂၆။ သာယာမဆုံး
တေဇာရောင်ဖုံး
လူပါနတ်ရော
ပူဇော်မြူး
- ၂၇။ စေတီတော်မြတ်
သဒ္ဓါဆင့်ပွား
နတ်ရွာမင်္ဂလမ်း
ကုသိုလ်ဦး
- ဒါနသီလာ
ကျိုးစား၍သာ
ပွင့်လင်းသာယာ
မညိုးဂုဏ်တေဇာ။
မြန်မျိုးအပါ
ဌာနတည်ရာ
နဝမိုင်ကွာ
ဖြောင့်တန်းလွန်သာယာ။
စခန်းပေချာ
တောပန်းစုံစွာ
စိမ့်စမ်းကြည်စွာ
ရဟန်းမေ့လျော်ရာ။
ပျော်ပါးစံရာ
ထင်ရှားပေါ်လာ
ရွှေတုံးထိန်ဝါ
ရှင်ပြုံးလွန်သာယာ။
ကတုံးတောင်မှာ
မဆုံးကမ္ဘာ
သောသောညီစာ
အထူးစေတီပါ။
ဖူးလတ်သင်္ဃါ
ဝိတ်ထားကြည်စွာ
ဖြောင့်တန်းစေရာ
အထူးပြုဘိပါ။

၂၀။ ကုသိုလ် ရှင်မြူး
ကြလာသမျှ
ဘယာကင်းဝေး

ကြည်နူးသာယာ
မိတ္တသဟာ
နတ်ဆေးပမာ

စေတကြောင်း

ဆုတောင်းပို့ မေတ္တာ။

၂၉။ မေတ္တာအကျိုး

ဆဲ တမျိုးပါ

နေပါညရော

ပြန်ပြောဂုဏ်ဝါ

သူငါကစ

များလှသတ္တာ

နေ့စဉ်တိုင်း

မဆိုင်းပို့မေတ္တာ။

၃၀။ မေတ္တာပုံပြု

သာမဝတီ

မိဖုယားကြီး

ခေါင်ထီးအတည်

ဥတေနမင်း

များခွင်းလေသည်

မေတ္တာဘက်

လက်နက်ပြန်ကဲ့သည်။

၃၁။ ထိုမျှမက

ပုံပြုလီလီ

ဗုဒ္ဓမိန့်ကြား

ထင်ရှားရှိသည်

မယုံမှားနှင့်

စိတ်ထားတည်ကြည်

မေတ္တာပို့

မချို့ ဂုဏ်တင်မည်။

၃၂။ မေတ္တာတော်ပို့

မချို့ ထေရ်ငါ

သိပါစေကြောင်း

ခွင့်တောင်းသည့်တာ

စာကိုဘတ်ရွှေ

ပြစ်မှုပေါ်လာ

ခွင့်လွတ်ရေး

မနေ့ရစေသာ။

၃၃။ ဤသို့ခွင့်ပြု

ရေးမှုဤစာ

ရှင်လူအများ

မှတ်သားစေငှါ

သမိုင်းပေါ် ထွန်း

စာညွှန်းပေလှာ

မှတ်ခါထား

အများသိဘို့ရာ။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

- ၃၄။ သမိုင်းအစ
မံနားကြီးက
အရင်းစစ်တော့
ထိုသဘော
၃၅။ ထင်ပေါ်ရရှိ
ကုသိုလ်ရေးအိုး
မြန်မာမင်းမြတ်
မိန့်တော်မြတ်
၃၆။ ပြဿာဒ်ကျောင်းကြီး
နတ်ဘုံနတ်နန်း
ရှု၍မဝ
ပင်အမျိုး
၃၇။ စီးကားသိုက်မြို့က်
လေးဘော်ယာပထ
အာဒိအစ
ခရိုင်တွင်း
၃၈။ ခရိုင်ထေရ်မူး
သင်္ခါရပဲ့
ကျောင်းတော်ကိုခဲ
ဆရာပြန်
၃၉။ ကြလှမ်း၍သွား
အရှင်ဂုံဏ
ဆရာ့မေ့နှစ်
ဘဝခန်း
ဌာနဖေ့ရှာ
သာစုဒေသာ
အမြစ်မြေလှာ
စောကြောထင်ပေါ်လာ။
သမုတိဝင်
မြှုပ်ရိုးအစဉ်
နှင်းအပ်ဂုဏ်အင်
ပြဿာဒ်ကျောင်းကြီးပင်။
အံ့ချိုးမကုန်
တင့်ဆန်းတစုံ
ဌာနကျိဘုံ
မညိုးစိပင်ပုံ။ (လှုံ)
ကျောင်းနှိုက်ရှင်ပျော်
မျှတမေ့လျော်
ဆရာ့ဂုဏ်တော်
ကြိုင်သင်းပျံ့နှံ့ကျော်။
ဂုဏ်ထူးဂေဖြာ
ဆင်နှံ့မကြာ
နတ်ပဲ့ဘုံမှာ
ကြလှန်းပျော်ရရှာ။
တပါးသိသာ
နာမသညာ
ထိမ်းလှစ်ပြီးခါ
ရှင်လန်းမြတ်ဆရာ။

- ၄၀။ ဆရာမြတ်မို့
 ကြံစည်စိတ်ကူး
 ကမ္ဘာတည်လတ်
 သိမ်တော်ကြီး

၄၁။ ထောင့်နှစ်ရာမြောက်
 ဆီးနှင်းဖြိုင်ကြ
 ပြာသိုလ်လပြည့်
 ခုနှစ်စွန်း

၄၂။ သိမ်တော်အောင်မှ
 ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
 ဉာဏ်တော်မြင့်မား
 ဒါဒသ

၄၃။ ကိစ္စတရပ်
 နိဗ္ဗာနခါတ်
 ဆရာတော်မြတ်
 မပြတ်စိုး

၄၄။ သဒ္ဓါရွှေမိုး
 နေ့စဉ်ရွှစား
 ငွေတောင်ခေါ်ကြ
 စေတီမြတ်

၄၅။ ဆန္ဒပြင်းပြ
 တောင်တော်ကိုကြ
 ငွေတောင်ပျော်မေ့
 ကြံစည်ကူး

စိတ်ဓာတ်တည်သည်(ကြည်)
 အထူးရှင်ကြည် (ရှိသည်)
 အမြတ်ကိုရည်
 ပြီးစီးအောင်မြင်သည်။
 ငါးဆဲ ခြောက်သာ
 ဟေမန္တမ္ဘာ
 ကျော်သည့်အခါ
 ဖြစ်ထွန်းသိမ်တော်သာ။
 ကိစ္စတဖြော
 တည်ထားသိမ်မှာ
 ထင်ရှားတောင်မှာ
 လက်မလေးဆယ်ပါ။
 ပြီးလတ်သောခါ
 အမြတ်ကိုရှာ
 ဒြတ်စိတ်မှာ
 မြတ်နိုးလှန်သဒ္ဓါ။
 သွန်းဖြိုးခါခါ
 မြင့်မှားသေလာ
 ဌာနတည်ရာ
 တည်လတ်စိတ်ဆန္ဒာ။
 ဂုဏဆရာ
 မြန်းရခါခါ
 ရသေ့နှင့်သာ
 ထေရ်မျိုးမိန့်သေချာ။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

- ၄၆။ ကြံစိတ်ကူး
တကာအများ
မကြာခင်ပ
အောင်မြင်ရေး
နှစ်ဦးဆရာ
မိန့်ကြား၍သာ
ကိစ္စပေါ်လာ
မနှေးဆောင်ရွက်ပါ။
- ၄၇။ ဤသို့အစ
စေတီငယ်အား
တကာအများ
တဆင့်ထောက်
ပထမပါ
တည်ထားပြီးခါ
တိုးပွားသဒ္ဓါ
ပြီးမြောက်အောင်မြင်လှာ။
- ၄၈။ ထိုမှတဆင့်
တိုးတက်စည်ကား
စေတီတော်ကြီး
အောင်မြင်ရေး၊
အားနှင့်ရှိန်ဝါ
နောက်များမကြာ
ငုံပြီးတဖြာ(ခါ)၊
မနှေးဆောင်ရွက်လာ။
- ၄၉။ ဆောင်ရွက်စဉ်ရွှေ၊
နတ်ရွာကိုမွေ့
တကာအများ
သောကမိုး
ရသေ့ဆရာ
ပြောင်းရွှေ့ခန့်ခွာ
စိတ်အားငယ်စွာ
ရွာပြီးဖြင့်ဖြင့်သာ။
- ၅၀။ ဖြိုင်ဖြိုင်သောက
ဆရာဂုဏ်
တိုက်ခါမြှိုက်ကျေး
အမြှိုက်ဆေး
မီးတမျှကို
ဓမ္မရေချို
ငြိမ်းအေးစေလို
- ၅၁။ တိုက်ကျေးဓမ္မ
ရှင်လူအများ
ဗုဒ္ဓကိစ္စ
လုလုကျိုး
တိုက်ကျေးလှန်ပိုမို။
ရသ အေးချို
သောက်စားပြီးကို
များလှထိုထို
ဆော်နှိုးသဒ္ဓါပို။

၇၂

၅၂။ သဒ္ဓါပိုပြီး
ပညာဆိုင်ထွေး
မွေတော်ခတ်ပေါင်း
စေတီမြတ်

ထေရ်ကြီးဆရာ
နောင်ရေးမျှော်ခါ
ကိန်းအောင်းစံရာ
တည်လတ်ဆက်၍သာ။

၅၃။ ဆက်လက်တည်ထူး
ဗျာဓိတရား
ပမားပျားရား
အောင်နိုင်ပျား

ထေရ်ဖုံးဆရာ
ထင်ရှားပေါ်လာ
ကျွမ်းမြန်စွာ
တင်းဝေး မလတော့ဟာ။

၅၄။ အောင်လှန်တော်လဲ
ဆရာထေရ်မြတ်
ဟကတအများ
မရှိဘဲ

နတ်ပွဲခန္ဓာ
တည်လတ်ပြီးခါ
အားထားမှီရာ
ငိုဝဲဆင်ရရှား။

၅၅။ ဝိပဿနာဆွေး
ရွေးပေါ်ပေ
လောင်စာအမျိုး
သံခေမ္မံ

မအေးကျာပါ
ခိယမ္ပသာ
မစိုးပိုင်စွာ
ဝေခွဲညွှန်ယှဉ်လား။

၅၆။ သဗ္ဗင်္ဂါနိ
မိခင်အလား
ဆရာတပါး
ဝိဇယ

သောက်ဖို့ ဘိုရာ
ထင်ရှားပေါ်လာ
အားထားမှီရာ
မြတ်လှထေရ်ဟော။

၅၇။ ထေရ်ဝိဇယ
မြတ်ရှင်ဗုဒ္ဓ
ဤတိုင်သော်မှ
စေတီကြီး

ကြီးလှဂုဏ်အင်
ကိစ္စပြုပြင်
ဗုဒ္ဓရှင်ပင်
ပြီးစီးအောင်တမြင်။

ထောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

- ၅၈။ မေ့တော်ဓာတ်ပေါင်း ကိန်းအောင်စံပျော်
စေတီတော်ကြီး ပြီးစီးအောင်သော်
လှရှင်အများ ရှုစားဖူးမျှော်
အားမရ များလှသဒ္ဓါပေါ်။
- ၅၉။ ဖူး၍မဝ ဗုဒ္ဓစေတီ
မေ့သရီမြတ် ညှိုးလတ်ကံမှီ
မာဃံသိကြား စိတ်ထားမကြည်
မိုးကြိုးစက် လက်နက်ဖြိုခွင်းသည်။
- ၆၀။ မိုးကြိုးစကျ မြေခခစတီ
ရောင်ခြည်တော်ကြူး ကွန်မြူးကြချီ
တောအုပ်မြို့မင်း ဖူးခြင်းဆုံသည်
သောမန မြတ်လှသဒ္ဓါကြည်
- ၆၁။ သဒ္ဓါပီတိ ပြောင်းအိရှင်ပျော်
ဆရာတော်အား လျှောက်ထားပြီးသော်
ပျက်ဖြိုဘုရား ပြင်ငြားထိုရော်
တတိယ ဗုဒ္ဓအဖြစ်တော်။
- ၆၂။ ကိုယ်တော်ဘုရား မြင့်မားဥာဏ်တော်
သုံးဆဲ နှစ်ဝ တောင်မျှချင့်သော်
ဘိနပ်တော်က နှစ်ဆဲ လေးကျော်
စေတီယ လောကဖြစ်ထွန်းပေါ်။
- ၆၃။ သက္ကရာဇ် ကော်ဒုဋ္ဌဋ္ဌာ (၁၂၈၈)ခု
စ၍တည်ငြား နှစ်များမကြာ
ကော်ဒုဋ္ဌဋ္ဌာ (၁၂၈၉) နှစ်ကောဇာမှာ
စေတီယ လောကဥပုဋ္ဌာ။

၆၄။ စေတီတော်ကြီး   ရွှေထီးသိင်္ဂါ
 မန္တလာပူရ   ဌာနမြို့မှာ
 ဝေခိုင်း၍ထား   နောက်များမကြာ
 ကိုယ်တော်အား   ဖြစ်ငြားဝေဒနာ။

၆၅။ ဝေဒနာထံသီး   ဖြစ်ပြီးမကြာ
 ထက်စွာဆေးကောင်း   သင့်ကြောင်းကိုရှာ
 ဘယ်ဟာမမြဲ   ဆင်းရဲဒုက္ခာ
 သင်္ခါပဲ့   ခေါ်ဆွဲမရဏာ။

၆၆။ မရဏာပဲ့   ဆင်နွဲဆရာ
 သက်တော်ချင့်ထောက်   လေးဆဲ ခြောက်မှာ
 သိက္ခာဝါက   ဒွေးဆသင်္ချာ
 နတ်အများ   ခေါ်သွားနတ်တို့ရွာ
     (ခြောက်ထပ်ရွာ)။

၆၇။ နတ်ရွာကိုကြ   ဆရာ့အရာ
 ပညာသာမိ   မည်ရှိသိသာ
 သိမ်းပိုက်ခါပ   မွေဖြာဖြာ
 ဟောညွှန်ပြ   ဆုံးမထေရ်ဆရာ။

၆၈။ ထောင်နှစ်ရာက   စွန်းလှနှစ်မှာ
 ကိုးဆဲ ရှစ်ကြ   ဆောင်းလအခါ
 အေးမြနှင်းခဲ   တပို့ တဲမှာ
 စေတီပဲ့   ထီးလဲတင်လပါ။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

- ၆၉။ ထီးတော်တင်ပြီး
ဆရာထေရ်ကား
ဘုရားရှေ့မှခံ
ဆင်းတုပွား
တသီးကံစွာ
ကျိုးစားကြံရှာ
တန်ဆောင်းထုတ်ခါ
တည်ထားဆန္ဒမှာ။
- ၇၀။ ဤသို့နှစ်ရပ်
တန်ဆောင်းတော်ကား
ရုပ်ပွားတော်အား
ရှေ့၊ ငွေ၊ ကြေး
ကြံလပ်ပြီးခါ
ဆောက်ငြားမကြာ
သုံးပါးစပ်ရာ
လိုရေး ဆောင်ရွက်ပါ။
- ၇၁။ ပစ္စည်းစုံမှ
မကြာခင်ပ
ညီညာခြံမဲ့ညောင်း
အကျိုးပဲ့
ခိုင်းရမန္တလာ
ဌာနရောက်လာ
အပေါင်းစုံစွာ
ဆင်နွှဲထိုအခါ။
- ၇၂။ ကိုယ်စားတော်တင့်
လေးတောင်နှစ်မိုက်
ထောင့်သုံးရာ့တစ်
ပူဇော်ပဲ့
ဉာဏ်မြင့်သင်္ချာ
မကိုဋ်မပါ
သက္ကရာဇ်မှာ
ချိမ့်သံစည်ကားစွာ။
- ၇၃။ ထိုမှနောက်ဖြစ်
ထောင့်သုံးရာ့ရှစ်
သိသာတပါး
ကောဝိဒ
လနှစ်များစွာ
ကောဇာနှစ်မှာ
သိမ်းငြားမေ့ပါ
မြတ်လှထေရ်ဆရာ။

၇၄။ ထိုခါကာလ
နာယကမြောက်
ပန်းတင်ထိုဂိုဏ်း
ပေါ်လာဦး

ဂုဏအရာ
တထောက်ရွှေပါ
မည်ဆိုင်းသာယာ။
အထူးဂုဏ်ဝဖြာ။

၇၅။ ထောင့်သုံးရာဖြစ်
ဒါနတမျိုး
ဆွမ်းတော်ကြီးနှင့်
ပူဇော်ပဲ့

ကိုးနှစ်ပေါ်လာ
ဆော်နှိုး၍သာ
ရွှေခင်္ကေယံနိုဝါ
ထူးကဲအပေါ်။

၇၆။ ဤနှစ်တွင်းမှ
စေတီတော်အား
ပင့်ခေါ်စီရင်း
စေတီတော်

မိုးလအခါ
မိုးကင်းညွှာ
ပြစ်ပွင်းလေတာ
ပျက်ခြားနှစ်ကြိမ်သာ။

၇၇။ စေတီပျက်ထူး
ဖွဲ့ပြင်သူများ
ဘုယ်သဘောလဲ
အမှန်တွေ

ကုန်မြူးဆောင်ပြည်
စိတ်အားရှင်ကြည်
စောကျောရွာသည်
ရင်ခွေနှလုံးမှီ။

၇၈။ ဤသို့သိပြီး
ရှင်လူအများ
ရှေးဆရာများ
ဆက်လက်ပြီး

ဦးစီးထေရ်မှာ
မိန့်ကြားပြီးခါ
စံသားပမာ
ဦးစီးဆောင်ရွက်ရွာ။

ထောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

၇၉။ ထောင်သုံးခုဖြစ်
နယုန်ကပြည့်
ရွှေဘည်ခြား
ထိုသည်နှစ်

ဆယ်နှစ်ကတုံးမှာ
ကျော်သည်တစ်သွာ
ဘုရားကိစ္စာ
ပြီးလှစ်ဝါဆိုသား

၈၀။ ထိုသို့ပြီးမှ
တံကူးလဆန်း
ထောင်တော်ခြေရင်း
ပူဇော်ပွဲ

မာသန္တခါ
စွန်းခန်းသတ္တာ
ပွဲခင်းတော်မှာ
ချိမ့်သဲအောင်မြင်ပါ။

၈၁။ ဤပွဲတော်တွင်း
ထီးတော်ညှိမိုင်း
စိန်ဖူးတော်သစ်
အောင်မြင်ပွဲ

ထင်လင်းကိစ္စာ
ရွှေဆိုင်းကပ်ခါ
တင်လှစ်ပြီးပါ
ထူးကံအစပါ။

၈၂။ ထိုမှနောက်နှစ်
ပွဲတော်ကိုတဲ
ရှေးနှစ်သက်လဲ
ပလ္လင်လဲ

ရောက်လှစ်သေခါ
ပြုမြဲမကွာ
တန်တပြာ
ရွှေခဲမှန်စီရာ။

၈၃။ ထိုမှနောက်ဖြစ်
ရန်သူပုန်များ
ပွဲတော်ရပ်နား
အရောင်ညှိုး

သုံးနှစ်ချိန်ခါ
လှုပ်ရှားလေရာ (နေ)
ဘုရားတေဇာ
ဝေဖြိုးမရှိပါ။

၇၀

၈၄။ ထောင့်သုံးရာမြောက်
နယ်ပယ်အေးချမ်း
ဆက်ခါနောက်နှစ်
ရှင်လူများ

တဆဲ ခြောက်မှာ
ရှင်လန်းသာယာ
ပဲ့ဖြစ်လေရာ
တိုးပွားစေတနာ။

၈၅။ စေတနာသစ်
နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
ထောင့်သုံးရာတွေး
စေတီမြတ်

ထွန်းလွှတ်သောခါ
မဆိုင်းပဲ့ပါ
နှစ်ဆဲ လေးမှာ
ရွှေကပ်ဆိုင်းတရာ။

၈၆။ ထိုနှစ်တွင်မ
ဘယ်လိုကြောင်းချင်း
စေတီတော်မြတ်
စိန်ဖူးလှ

မာသံဒေဝါ
အခင်းမပါ
ပြစ်လတ်စကြာ
မြေခ တတိယာ။

၈၇။ ထိုမှဆက်၍
နှစ်စဉ်ချိန်ကျ
စေတီတော်ကြီး
ဆက်ကပ်ပဲ့

လပြည့်နှစ်ပေ
ဗုဒ္ဓပဲ့တော်
ဆက်ပြီးရွှေလှော်
ဆိုင်းလဲ နှစ်ခုကျော်။

၈၈။ ရွှေဆိုင်းကပ်မှ
မနာနှစ်လုံး
ခုတိုင်သော်လဲ
ပဲ့တော်လဲ

မေဃဒေဝါ
ရှင်ပြုံးကြည်သာ
မခွဲစကြာ
ဖြစ်မြဲနှစ်တိုင်းပါ။

တောင်ကတုံးဘုရားသမိုင်း

၈၉။ ပဲ့တော်ဖြစ်မြဲ
တပေါင်းမာသ
ထောင့်သုံးရာဖြစ်
ဆုံးဖြတ်ထား

နှစ်စွဲချိန်ခါ
ကျော်ထင်ငါးသာ
နှစ်ဆဲ နှစ်မှာ
မှတ်သားစဉ်အလာ။

၉၀။ နှစ်စဉ်လပြောင်း
လဆုတ်ပက္ခ
လျှပ်စက်ရောင်မှီး
ပဲ့တော်ကား

တပေါင်းမာသာ
ငါးဝရက်မှာ
ထိန်ညှိဝေဖြာ
စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ။

၉၁။ စည်ကားသိုက်မြိုက်
နေပါညရော
ဒါနသီလ
ဘဇဂ်ခဲ

ပဲ့ဥရှင်လူ
သောသောညံဆူ
ဓမ္မဉာဏ်ပူ
တော်လဲသြဘာယူ။

၉၂။ သြဘာသံပေး
ကြည့်ရှုစောင်မ
ရှင်လူအများ
ပဲ့တော်ကြီး

နတ်ရေးပေါ်လာ
မခဘေးကွာ
စိတ်ထားကြည်စွာ
အပြီးအောင်ပဲ့ပါ။

၉၃။ ပဲ့တော်အောင်ပဲ့
နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
ပန်တင်ထိုဂိုဏ်း
ခုတိုင်ဘဲ

အားခဲ၍သာ
မဆိုင်းမကွာ
မည်ညှိုင်းသာယာ
ထူးကဲဂုဏ်ဝေဖြာ။

<p>၉၄။ ဝေဠာရုံဏ်ထူး ဦးနန္ဒိယ မဟာဝေဠာရုံမြတ် ခရိုင်တွင်း</p>	<p>ထေရ်မှူးဆရာ နာမသညာ ကြည်ကြပ်မကွာ ကြိုင်သင်းဂုဏ်တေဇာ။</p>
---	--

<p>၉၅။ ထေဇာရုံဏ်မြောက် ရှေ့နောက်ဝေခွဲ နတ်ရွာမဂ်လမ်း စီစဉ်ပြု</p>	<p>ချင့်ထောက်ဆရာ ပိုက်စွဲမနာ ညွှန်ခန်းထပြော ဥာဏ်မှထွန်းပေါ်လာ။</p>
--	--

<p>၉၆။ ပေါ်လာသရွေ့ တပည့်အများ ချီးမြောက်သဘော ဤစာတန်း</p>	<p>ဥာဏ်ဖြေ့ ဆရာ ထင်ရှားရှိလာ မနောထင်စွာ ရွှင်လန်းရေးခွင့်သာ။</p>
--	--

<p>၉၇။ ရေးခွင့်သာ၍ ဤသို့ကျိုးပန်း စာရွှေသုများ သဒ္ဒါပန်း</p>	<p>အားဖြေ့ ထေရ်ငါ ရေးခမ်းပြီးပါ စိတ်ထားကြည်စွာ ရွှင်လန်းပြည်စေသာ။</p>
--	---

အသျှင်ကောဝိဒတိက္ခ

ဤတွင် နိဗ္ဗိတံ။

